श्री साईनाथ प्रसन्न.

श्री साईलीला

मासिक पुस्तक.

वर्ष १५] पौष, माघ, फाल्गुन [अंक १०-११-१२

शके १८६०

O. T.

21 OCT 1939

नलिनीदलगत जलमतितरलम् तद्वज्जीवनमतिशय चपलम्
क्षणमपि सज्जनसंगतिरेका भवति भवार्णव तरणे नौका

1058

—शंकराचार्य

संपादक—रामचंद्र वासुदेव पैसास

अनुक्रमणिका

विषय					पृष्ठ
अनुभव	...	...	...	...	१
प्रचारकार्य	...	...	...	...	२२
पुण्यतिथि	...	...	...	...	२९
शिर्डीवृत्त	...	...	...	...	४२
आढावा	...	...	...	...	५१

श्रीसाईभक्तांस विनंती

श्री. साईभक्तांस सप्रेम विनंति करण्यांत येत आहे की पुष्कळ भक्तमंडळींच्या पत्त्यांत फेरफार झाल्यामुळें त्यांना पोष्टांतून पाठविलेल्या उत्सवांच्या निमंत्रण पत्रिका व प्रसाद न पोहचतां परत येतांत तर कृपा करून त्यांनी आपलें पत्ते फेरबदल झाल्यास आम्हास कळवावे.

श्री ना. खारकर
ऑ. चिटणीस
श्री साईबाबा शिरडी संस्थान

विनंती

वर्गणीदारांस नम्र विनंती करण्यांत येत आहे कीं ज्यांनीं गेल्या-सालची म्हणजे शके १८६० ची ३ रु. ६ आ. वर्गणी अद्याप पाठविली नाहीं, त्यांनीं कृपा करून ती खालील पत्त्यावर मनिऑर्डरनें पाठवून द्यावी, अथवा व्ही. पी. करण्याचें सुचवावें.

श्री साईभक्तांनी आपले अनुभव श्री साईलीलेंत प्रसिद्ध करण्याकरितां कृपाकरून पाठवावेत. ज्यांना आपलें नांव प्रसिद्ध होणें नको असेल त्यांनीं आपलें टोपण नांव व आपला पत्ता कळवावा म्हणजे तशी व्यवस्था होईल.

रा. वा. घैसास, संपादक.
लो. टिळक ज्युबिली ट्रस्ट बिल्डिंग नंबर २,
गोखले रोड नॉर्थ दादर, मुंबई १४.

I request to subscribers that those who have not yet paid the subscription Rs. 3-6-0 of this magazine Shake-year 1860, should pay or Intimate to send the magazine by V. P.

R. V. Ghaisas,
Editor—Sailila Lokamanya Tilk Jubilee Trust Bldg.
Gokhale Rd. Dadar—Bombay 14.

श्री साईबाबा

गोदावर्याः प्रवाहो विलसति यदुदक्पार्श्वतो योजनैकं ।
प्रादुर्भूत्वाऽत्मभूत्याऽनिशजनितमहे शीलधिक्षेत्रधाम्नि ।
सर्वज्ञातीयवृंदैर्विविधजनपदादागतैः स्तूयमानः ।
पूर्णब्रह्मैव साक्षाद्विजयति भुवनं पावयन्साइनाथः ॥

अनुभव

संपादकांचा अनुभव

लेखांक ३ रा

सुमारें चार वर्षामागें माझ्या कुटुंबाला अर्धांग वायूनें पछाडलें होते. त्यावेळेस तिला एक वाताचा झटका आला. हा झटका इतका तीव्र स्वरूपाचा होता कीं,— आमच्या जवळचे म्हणजे नातलगातलें डॉक्टरांनी देखोल तिच्या विषयीं सर्व आशा सोडून देऊन आजची परिस्थिति वाईट आहे असें सांगून तिच्याबद्दल योग्य ती काळजी घेण्यास बजाविलें. त्याप्रमाणें आम्ही (मी व आमचे चिरंजीव) तिच्या जवळ बसून सगळी रात्र जागून काढली. त्या रात्रीं ती बेशुद्ध अवस्थेंत असतां (आम्हास बेशुद्ध

आहे असे वाटत होते, परंतु ती खरी शुद्धिवर होती.) तिला एक स्वप्न पडलें. तिनें स्वप्नांत असें पाहिलें कीं, आपल्याला शेवटच्या विधि करितां नेण्याची सर्व तयारी आपल्या दाराच्या बाहेर कांही लोक करीत आहेत. हे पहातांच ती घाबरून जाऊन तिनें बाबांचे ध्यान केलें. इतक्यांत श्री. साईबाबांची सुंदर तेजस्वी मूर्ति तिला दिसली.

बाबांनीं त्या जमलेल्या लोकांना ' ही सर्व तयारी कोणा करितां चालविलींत ' असें विचारलें. तेव्हां लोकांनीं सर्व हकीगत त्यांनां सांगितली. तेव्हां बाबा रागानें उद्गारलें—छेः हे असे होणें आज तरी शक्य नाहीं. तेव्हां ह्या घरीं कांहीं हें असें करूं नका' तुम्ही घर चुकला आहांत—जरा विचार करा—पण थांबा, मीच सांगतो—ते पहा समोरच्या घराकडे लक्ष द्या. आणि त्या घरीं जाऊन पहा—असे म्हणून त्यांनीं स्वतः ते बांबू, मडकें वगैरे साहित्य लांब भिरकाऊन दिलें व आपण अदृश्य झालें.

पण काय चमत्कार पहा ! खरोखरीच समोरच्या घरीं त्या रात्रीं एक मनुष्य हृदयक्रीया बंद पडून तो परलोकीं गेला. इतक्यांत ती खडबडून जागीं झाली. म्हणून आम्ही सर्व जणांनीं तिला घाबरण्याचे कारण विचारलें. तेव्हां तिनें आम्हांला अडखळत अडखळत हा सर्व वृत्तांत तिनें आम्हांला निवेदन केला. मग आम्ही तिची समजूत घालून तिला धीर दिला.

ती बाबांची परमभक्त असल्यामुळें त्यांच्या कृपेनें तिला पूर्ण बरें वाटून त्यांतून उठल्यावर आम्ही तिला घेऊन बाबांच्या दर्शनास शिरडीस घेऊन गेलो.

—संपादक

———

EXPERIENCE OF THE EDITOR

My wife then had an attack of Paralysis. Her condition grew worse and the Doctor, a junior relation of mine, warned me to be watchful on a particular night as he thought that was going to be the time for crisis when she might collapse. Myself and my son were keeping wake the whole night, and my wife in her unconscious state had a dream in which she saw, all arrangements ready to take her to the burning ground and a host of the carriers assembled at the door, for the purpose. But at the same time she saw Baba at the door who was asking the men gatherd there to clear off from there as they had no business there, but at the next door. But when the men seemed obstinate 'Baba' kicked off the articles and drove them away. She woke up and narrated this to us. After this she completely recovered from the 'paralysis Attack,' and went to Shirdi to take the Darshana of Sai Baba. (That very night a shopkeeper who was quite alright died of heart failure just in the apposite building)

—Editor

वसंतराव गोरक्षकर यांजकडून साईलीलेंत
प्रसिद्ध होण्याकरितां
मोतीलाल सुंदरराव रणजित यांचे
अनुभव

(१)

माझे मित्र श्री. ज. तु. परूळकर बी. ए. एल्एल्. बी. ॲडव्होकेट ह्यांस एक अनुभव आला. गतवर्षी आमच्या कांहीं वकील मित्रांनीं वज्रेश्वरीस जाण्याचा बेत केला. दिवस व वेळा नक्की झाली. निघण्याचें आधल्या दिवशीं सायंकाळीं मला श्री. परूळकर म्हणालें कीं, " मला कांहीं येता येत नाहीं. कारण माझ्या मुलीस मेनिंगजायटिस झाला आहे व तिची प्रकृति चिंताजनक आहे. " त्याच रात्री उदीची पुडी घेऊन मी श्री. परुळेकरांकडे गेलो. त्यांना सांगितले कीं ह्यांतील उदी मुलीच्या कपाळीं लावा, तोंडांत घाला व पुडी उशाखाली ठेवा. काळजी करण्याचें कारण नाहीं. उद्यां तुम्ही आमच्या बरोबर याल अशी माझी खात्री आहे.

दुसऱ्या दिवशीं सकाळीं श्री. परूळकरांना मोटार बस जवळ पाहून मला आनंद झाला. त्यांना विचारतांच ते म्हणाले, " उदीचा गूण अजब आहे. माझ्या मुलीचा ताप साफ काढला. " त्या दिवसापासून श्री. परूळकरांना उदी पुरविण्याचें कॉन्ट्राक्ट माझ्याकडे आहे.

(२)

मुंबईचे रहिवाशी नवलकर बंधू ह्यांस मेहेरबान फर्स्ट क्लास मॅजिस्ट्रेट, कोपरगांव, कोर्टाची शिरडी येथील नवलकर वाडयासंबंधीं नोटीस लागली. नवलकर बंधूंचें वकीलपत्र घेऊन मी कोर्टांत जाण्यासाठीं निघालो. मनांत विचार आला कीं कोपरगांवला जाण्यापूर्वीं शिर्डीस जावें. श्रीचे दर्शन घ्यावे, नवलकर वाडयाची प्रत्यक्ष पहाणी करावी व मग कोपरगांवच्या कोर्टांत जावें. त्या प्रमाणें मी शिर्डीस गेलो. ह्या पूर्वी मी तीन चार वेळा शिर्डीस गेलो होतों पण या वेळेस श्री. साईबाबांच्या प्रेरणेनें रा. रा. माधवराव देशपांडे ह्यांनीं स्वतः होवून मला बाबांच्या हातची उदी दिली. उदी घेवून कोपरगांव कोर्टांतील काम संपवून मी ता. ५ रोजीं मुंबईस पोहोंचलो. घरीं येतांच मला

कळलें की माझा मुलगा चि. अरूण कुमार अंधेरीस त्याच्या आजोळी गेला आहे. काय असेल ते असो त्याला पहाण्याची मला अनावर इच्छा झाली. तसाच मी अंधेरीस गेलो. मुलास ताप आला आहे असें कळले. त्याच्या अंगाला हात लावतांच माझ्या हाताला चटका बसला. ताप १०५ डिग्री होता. माझ्या जवळ असलेली अमृतवल्ली (उदी मी श्रीच्या परमपूज्य चरणांचें स्मरण करून कपाळी लावली व तोंडांत घातली. उदी तोंडांत घालतांच मुलगा जागा झाला व " हें काय " असें त्यानें मला विचारलें. " बाबांची उदी " असें म्हणतांच स्वयंस्फूर्तीनें त्या सांडेतीन वर्षांच्या सांडतांन हाताच्या देहानें दोन्ही हात जोडले (हा चिमुकला जीव कोणत्याही देवास हात जोडीत नाही.) दुसऱ्या दिवशी सकाळी ६-३० च्या सुमारास नित्याप्रमाणें ही स्वारी ओटीवर धुमाकूळ घालीत होती. यक्षणीच्या कांडी प्रमाणें ताप साफ काढला होता. हा मुलास काल १०५ डिग्री ताप आला होता असें जर कोणास सांगितलें असतें तर त्यानें सांगणारास वेड्यात काढलें असतें.

काय ही बाबांची अद्भूत ! करणी श्रींची कृपादृष्टी श्रींच्या सर्व बालकांवर सदोदीत अशीच राहो हीच श्रीचरणी विनंति.

श्री. विनायक आप्पाजी वैद्य दादर यांजकडून

रा. रा. कोलेंकर, अंधेरी, यांचा श्री. साईबाबांचे

उदीबद्दलचा अनुभव

दादर ता. २६-९-२९

रा. रा. चिटणीस साई लीला ऑफीस.

कृ. सा. न. वि. वि. खालीं एक ताजा अनुभव देत आहे तो साईलीलेंत छापल्यास साई भक्तांची श्रद्धा दृढ होईल अशी आशा आहे.

माझ्या बायकोला नऊ महिने पुरे झाले होते व शुक्रवार ता. २२ पासून तिचें थोडें थोडें पोट दुखावयास लागलें. शनिवार ता. २३ रोजीं सकाळीं ८-४५ वाजतां तिला हॉस्पिटलमध्यें दाखल केली. शनिवारीं बाळंत झाली नाहीं म्हणून रविवार ता. २४ रोजीं सकाळीं तपास करण्यास गेलों, तरी बाळंत झाली नव्हती. हॉस्पिटल मधील नर्सेस म्हणत होत्या कीं पोटांत मूल दगावलें असेल, म्हणून ती फार घाबरली होती. मी तिला धीर देऊन सांगितलें कीं घाबरण्याचें कारण नाहीं. आपले देव व श्रीसमर्थ साईबाबा तुझा बचाव करतील. मी घरीं जाऊन अंगारा व उदी फुंकतो म्हणजे तूं बाळंत होशील. घरीं आल्यावर स्नान वगैरे करून व देवपुजेला बसलों आणि अंगारा फुंकला व थोडा उदी घेऊन पाण्यांत घालून मी स्वतः पियालों व पोटाला लाविली. त्यावेळीं दिवसा १२ वाजले होते. सायंकाळीं माझ्या दोन मोठ्या मुलांनां तपास करण्यास पाठविलें तों त्यांनां कळलें कीं १२-३ वाजतां बायको बाळंत होऊन मुलगा झाला. बाळबाळंतीण सुखरूप आहेत. धन्य ती माऊली कीं जिचा प्रसाद मी प्यालों असतां त्याचा परिणाम २ मैल लांबीवर असलेल्या बाळंतपणाच्या खोलींत बायकोवर झाला.

श्री बाबांचा भक्त.

श्री. वसन्त नारायण गोरक्षकर यांजकडून

श्री साईलीलेंत प्रसिद्ध होणेकरितां

आलेला अनुभव

सान्ताक्रुज ता. २६–९–३५.

श्री साईलीला संपादक महाशय यांसः—

कृ. सा. न. वि. वि. आपल्या इच्छेला मान देऊन खालील अनुभव पाठविला आहे तर आपणास पसंत असल्यास प्रसिद्ध करावा. ता. २४--९--३५ रोजीं आपण इच्छा दर्शविली कीं कांहीं अनुभव पाठवावें त्या दिवसांपासून मी विचार करित होतों, तोंच श्रीसाईलीला वर्ष २ रें शके १८४६ अंक १ पान २३ नंबर ७९ वर्ष ११ वें शके १८५६ अंक ११ पान ८--१४ ही पुस्तके माझ्या हाती लागली. वरील पानांमध्यें माझें अनुभव आहेत व त्या खेरीज इतर लीलेच्या अंकांत आहेत. तेव्हां विचार सुचला कीं मी शिर्डीस प्रथम केव्हां गेलों व जाण्याचें कारण काय ? ह्याची साधारण माहिती अनुभव रूपानें द्यावी.

साई भक्तांचा दास

साईदास

मला लहानपणापासून साधूसंतांच्या गोष्टी ऐकण्याची हौस व कुचेष्टाही करण्याची फार संवय. माझी वडील माणसें केव्हां केव्हां श्री अक्कलकोट महाराज ह्यांच्या गोष्टी व स्वतःचें अनुभव सांगत असत. [माझें वय साधारण १२ असावें] तेव्हां मी एक चित्तानें ऐकत असे व मला वाटत असें कीं, आमच्या वेळेस स्वामी असते तर मी दर्शन घेऊन आलों असतों, व मला वाटत असे कीं आतां आमचे वेळेस साधु नाहींत सर्व भोंदू बुवाच आहेत.

एखाद वेळेस घरांत गोष्टी चालावयाच्या कीं अमुक माणसाच्या अंगांत खंडोबा येतो, अमुक बाईच्या अंगांत एकविरा देवी येते त्या वेळेस माझे पित्त खवळत असे. मग त्यांना रागानें म्हणावयाचा कीं, तुम्हीं त्याना देव म्हणूं नका त्यापेक्षां डॉक्टरास देव म्हणा

कारण तो सुश्रुशा करितो. तुम्हांला जर त्याचा गुण येत असेल तर भले, परंतु हीच माणसे तुम्हांला थोडासा गुण आला असे म्हटल्याबरोबर त्यांची वृत्ती कशी फिरते व ते काय सांगत असतात " मला तर कांहीं नको, पण माझ्या देवांला २ मण साखर, सोन्याचा मुकुट व सरी देईन असे कबूल करा म्हणजे तुम्हांला कोणीही जादू केली त्याचा नायनाट करीन, " परंतु संतांचे तसें नाहीं. संत भावाचा भुकेला.

मी मनोमय असा निश्चय केला कीं, श्री अक्कलकोट स्वामीच्या दर्शनाचा लाभ झाला नाहीं, तेव्हां आपण नोकरी करावयास लागलों कीं श्रीच्या पादुकांचे दर्शनास जाऊं. परंतु नोकरीस लागल्यापासून ९ वर्षे झालीं, तरीही दर्शनास जाण्याची इच्छा झाली नाहीं. व १९१२ सालीं दर्शनास गेलो तेही केव्हां तर स. १९११ सालीं श्री साईबाबाचें दर्शन झाल्यानंतर.

. घरांत केव्हां गोष्टी निघत कीं अमक्याच्या अंगांत खंडोबा येतो, एकविरा येतें, अमुक ठिकाणी साधू आला आहे असें ऐकत असल्यामुळें माझ्या मनावर वाईट परिणाम झाला व त्यांची मजा पहावयास जात असे व प्रत्येक वेळेस त्यांच्या भक्तमंडळांची व माझी चकमक होत असे व मी म्हणावयाचें कीं ह्या मनुष्यांत राम नाहीं. सर्व थोतांड आहे.

सन १९१० मध्यें सान्ताक्रूझ येथें आमच्या ज्ञातींतील कै. हरिश्चंद्र सखाराम क्रिर्तीक्रर यांचे घरीं त्यांचे जामात श्री. नारायण विश्वनाथ प्रधान, बॅरिस्टर, रा.ब. मोरेश्वर विश्वनाथ प्रधान Advocate ह्यांचें धाकटे बंधू नारायण होत) ह्यानीं ह. भ. प. दासगणू महाराज यांचे किर्तन करविलें होते, त्या दिवशीं मी प्रथमच श्रीसाईबाबांचे नांव ऐकले (साई-मुसलमान) दासगणचे पद ॥ साई रहिम नजर करना ॥ तेव्हां मला गुढ पडले कीं ब्राह्मण साइची इतकी महती गातात तर आपण नाताळांत साईची मजा पहावयास जाणारच, परंतु साईलीलाच और, नाताळमध्यें माझी कांही मित्रमंडळी शिर्डीस गेलीं पण, माझे कांहीं जाणें झालें नाहीं.

सन १९११ मध्यें मुंबईस प्लेग सुरू होता व आम्ही नेहमी प्रमाणें आमच्या ज्ञातीच्या हेल्थ कॅम्पमध्यें राहाण्यास गेलो होतो. मे महिना लागला कीं कॅम्पमध्यें सार्वजनिक श्री सत्यनारायणाची पूजा करून सर्वांनी आपापल्या जागीं जावयांचे. त्याप्रमाणें मे महिन्यांत पूजा ठरली, व माझी व पुढारी मंडळीची थोडी चकमक झाली, तेव्हां मी विचार केला कीं ज्या दिवशी पूजा असेल त्या दिवशीं आपण शिर्डीस जावे. मी केव्हांही एकट्यानें कल्याणचे पुढें प्रवास केला नव्हता म्हणून एका मित्रास माझ्या बरोबर येण्यास बोलावले, परंतु त्यानें ऐन वेळेस फसविलें व मला एकट्यालाच जाणें भाग पडलें. कोपर-

गांव स्टेशनवर उतरतांना आमच्या ज्ञातींतिल एक कुटुंब अनओळखी भेटलें व त्यांच्या-बरोबर मी शिर्डीस गेलो व त्यांच्याच बरोबर रावसाहेब साठे यांचे वाड्यांत राहिलों. (सध्याचा नवलकर वाडा) मी पूर्वी ऐकत असें कीं साईबाबा लोकांना कांहीं दिवस अडवून ठेवीत व दक्षणाही बरीच मागत असत, म्हणून मी माझ्याबरोबर बेडिंग व उपहाराचें पदार्थ बरोबर नेलें होतें, तेवढें परत आणिलें.

प्रथम मी मशिदीच्या दारांत उभा राहून नमस्कार केला व बूट काढावयास लागलों तोंच बाबानीं रागानें खुप शिव्या हासडल्या व त्यांत माझें वर्मच वर्म काढिलें. तेव्हां मला वाटलें कीं येथें राम आहे. बूट काढून आंत जातांच बाबा म्हणाले "या रामदास" तेव्हां मी घोटाळ्यांत पडलों व भित भित खांबाजवळ उभा राहिलों. श्रीनें पेढा दिला तेव्हां मला धीर आला व त्यांची शांत वृत्ती पाहून मला काय वाटलें असेल हें लेखणींतून येणें शक्य नाहीं. हळुहळु जवळ जाऊन पाय चेपू लागलों तेव्हां बाबा फार हंसले व नंतर गोष्टीस सुरवात झाली. त्या सर्व माझ्याबद्दल असाव्या परंतु मला त्याचा कांहीं त्यावेळेस उलगडा झाला नाहीं. नंतर शिवभक्त मेघा आरतिस उभे राहिले व मी बाहेर जाऊन कठड्याच्या जवळ हात जोडून उभा राहिलो. मधन मधून बाबा कांहीं बोलत व वेडेवाकडे तोंड करून हंसत होते. माझे सर्व लक्ष श्रीच्या लीला पहाण्याकडे होते, व मधून मधन मला वाटत असें कीं, हे कोणीतरी अवलीयापुरुष आहेत. केव्हां मनांत येई कीं हे मुसलमान खास नसावें कोणीतरी ढोंगी व मतलबी असावेत. आरती आटोपल्यावर मी दक्षणा दिली व त्यानी कपाळास उदी लावली व म्हणाले कीं "वाड्यात जा. परत येऊं नको." आरति आटोपल्यावर आम्ही काकासाहेब दिक्षितसाहेबांचें येथें जेवावयास गेलो, कारण त्या दिवशीं जी मंडळीं आली होती त्यांना काकासाहेबाच येथील आमंत्रण होते. मी संध्याकाळीं श्रीचे दर्शनास गेलो व सांगितले कीं मी आतां जातो. तेव्हां श्री म्हणाले कीं "एक रुपया दे" मी ताबडतोब दिला. बाबा म्हणाले "उदी लेव" तेव्हां तेथे एका अनओळखी मनुष्यानें सांगितलें कीं धुनींतून उदी घ्या व बाबांच्या हातात द्या. त्याप्रमाणें मी केले. श्रीने उदी हातात दिली व कपाळी लाऊन "अल्ला मालिक है. जा." असें म्हणाले.

संध्याकाळीं शिर्डीहून निघालो (चारपांच दिवस अडवून ठेवितील म्हणून थोडे-बहुत सामान बरोबर नेले होतें. व दक्षणा मागतील म्हणून पांच पंचवीस रुपये सुटे ठेविलें होते. परंतु श्रीनें एकच रुपया मागितला तेव्हां त्यांचा काय हेतू आहे हें कांहीं अजून उमजत नाहीं.) व दुसऱ्या दिवशीं मुंबईस आलों व परत शिर्डीस जावें असें वाटलें नाहीं.

सन १९१२ मध्यें गुडफ्रायडेच्या एक आठवड्याच्या अगोदर शनीवार रोजीं कांहीं मंडळी शिर्डीस गेली. त्या वेळेस मला वाटलें कीं आपणही जावें. परंतु मी डगमगूं लागलों व शिर्डीस न जातां त्याच रात्रीं पुण्यास गेलो. व तेथें हॉटेलमध्यें राहिलों व सोमवारी परत येताना हॉटेलवाल्यास सांगितलें कीं, गुडफ्रायडेच्या रजेमध्यें मी येतों माझ्याकरिता एक स्पेशल बेड रिझर्वड् ठेवावा. परंतु मजा अशी झाली कीं गुडफ्रायडेला पुण्यास न जातां शिर्डीस गेलो व त्यावेळेपासून मे महिन्यापर्यंत प्रत्येक शनिवारी शिर्डीस जाऊन सोमवारी ऑफीमध्यें येत होतो. ह्या प्रत्येक वेळेस मला नानातऱ्हेचे अनुभव आले आहेत ते बहुतेक साईलीलेंमध्यें दिलें आहेत. व आजपर्यंत मी श्रीच्या दर्शनास जात असतोच. केव्हां विचार केला कीं आपण अमुक एक दिवशी शिर्डीस जाऊ तर होत नाहीं. केव्हां केव्हां विचार नसतांही आठवड्यांतून दोन वेळां जाऊन येतो. सध्याचें ताजे उदाहरण म्हणजे संस्थान कमिटीवर मी असतांना माझें व कांहीं मंडळीचें मतभेद झाल्या-मुळें मी राजीनामा दिला व विचार केला होता कीं, आतां आपण फक्त श्रीच्या दर्शनास जावयाचे बाकी संस्थानचा संबंध नको. परंतु श्री साईबाबांची लीला कांहीं अगाध आहे. तेव्हां श्री साईबाबानी ह. भ. प. दासगणुमहाराज यांचे तोंडून रामनवमी उत्सवांत मला बोधामृत पाजलें. व त्याचा परिणाम असा झाला कीं आज मला संस्थानचा एक सेवक (ट्रस्टी) हा मान मिळाला. श्री साईबाबाजवळ एवढीच विनंती आहे कीं, आपण प्रत्येक भक्तांचे त्याच्या भक्तीप्रमाणें कल्याण करित आहांत तर संस्थानमधे दुफळी माजून देऊं नका. आपलें नाटक पुरें करून आम्हां सर्व साईभक्तांना एकत्र भोजन घालावें.

साईभक्तांचा दास,

साईदास

रा. ब. मोरेश्वरराव प्रधान बी. ए. एलएल. बी.
ॲडव्होकेट, ओ. एस्. मुंबई हायकोर्ट
यांचा
श्री. बाळकृष्ण विश्वनाथ देव, बी. ए.
रिटायर्ड मॅजिस्ट्रेट यांजकडून आलेला
अनुभव

रावबहादुर मोरेश्वर विश्वनाथ प्रधान बी. ए. एल्एल्. बी. ॲडव्होकेट ओ. एस्. मुंबई हायकोर्ट, सांताक्रूझ निवासी, यांचे ज्येष्ठ चिरंजीव सुमनराव यांना व त्यांच्या मातुःश्री सौ. छोटूबाई यांना सुमनरावांचे गंभीर (serions) आजारीपणामध्यें घरीं व डॉक्टर मूळगांवकर यांचे इस्पितळांत पडलेलीं, बाबांच्या अगम्य लीलेनें भरलेलीं, सुमनरावांच्या अजारीपणाचें व शस्त्रक्रियेचें (operation) यशानंद पर्यवसान दर्शविणारीं व त्याप्रमाणें प्रत्यक्ष प्रततिसि आलेलीं सुंदर व मोहक स्वप्नें.

" चि. सुमन हा रविवार ता. २४-९-३३ रोजीं पोटांत कळ येऊन सायंकाळीं ६ ला तापानें अजारी झाला. ताप मलेरियाचा किंवा इन्फ्लुएंझाचा आहे या विचारांतच २-३ दिवस गेले. त्याच्या उजव्या पायाच्या वर पोटांत फार दुखत होतें. ता. २७ बुधवार रोजीं मी शिरडीस जाणार होतों. तो बेत सुमनच्या तापामुळें रहित केला. पण त्याच दिवशीं सकाळीं श्री वसंतराव गोरक्षकर मजकडे आले व म्हणालें कीं काल एकाएकीं सुमन माझे स्वप्नांत दिसला. म्हणून मी आज बुधवार आहे तरी आलों. गोष्टी करतांकरतां वसंतराव म्हणालें काय बाबांची लीला असेल ती असो. तरी पण तुम्ही उद्यां दसऱ्याच्या दिवशीं रात्रीं सव्वा दहाच्या गाडीनें गेलांत तरी उत्सवास हजर व्हाल. व कदाचित् सुमन उद्यां हुशारही होईल. पण त्यांचें तें म्हणणें मला खरें वाटेना. दुसरे दिवशीं दुपारीं २ वाजतां वसंतराव पुन्हा आलें व म्हणालें, मीही आज जाण्याचा विचार केला आहे. अजून ६ तास आहेत. कदाचित् बाबा तुम्हास आजच्या गाडीनें शिरडीस नेतील. इतकें बोलून वसंतराव निघून गेले. सुमन आईच्या पाठीं

लागला की बेबीजवळून नारळाचें तोरण करीव व दादाजींना (मला—मोरेश्वररावांना) आज शिरडीस जाऊं दे. आईनें आपल्या मनाविरुद्ध होकार दिला, तरी पण तिनें तो प्रश्न डॉ. घासवाला यांचे रुकारावर ठेवला. डॉ. ७ वाजतां आले व म्हणालें सुमनला काय होत आहे ! दादाजींना जाऊं द्या. मी आहेच कीं नाहीं. मी शिरडीस गेलों व ता. २-१०-३३ ला परत आलों.

माझ्या पश्चात् सुमनची प्रकृती फार बिघडली. व त्वरीत निघून या अशें पत्रही आलें. पण रविवारीं दुपारीं म्हणजे जेव्हां काला कीर्तनाचा हार माझे गळ्यांत पडला तेव्हां इकडे सुमनचा ताप उतरला. घरच्या मंडळीस थोडा धीर आला. मी परत आल्यावर सुमनचा ताप (Enteric) अंत्र–आंतड्या संबंधी आहे असें कळलें. त्याप्रमाणें (treatment) उपाय सुरू केलें. असें ता. १८-१०-३३ पर्यंत चाललें. ते दिवस नरक चतुर्दशीचा. उष्ण परिमाण (temprature) ९८ होतें. पण ११॥ चे सुमारास प्रकृतिमान एकदम भयंकर बिघडलें व शक्तिपात (Collapse) होतो कीं काय असें वाटूं लागलें. वसंतरावांनीं डॉ. छया (Chhaya) स बोलावणें पाठविलें. ते म्हणालें सुमनचे आजच्या आज रक्त तपासून (blood examination) शस्त्र. क्रिया (operation) जर केली नाहीं तर अवस्था फार कठीण आहे. (Case is serious). वसंतरावांनी डॉ. घासवाला यांना बोलावलें. ते ११॥ वाजतां आलें व डॉ. मूळगांवकर यांचेकडे आजचे आज सुमन यांस न्यावा असें ठरलें. त्याप्रमाणें परिभ्रमण चक्रयानमध्यें (ambulance car) त्यास व त्याचे मातुःश्रीस बसवन डॉ. मूळगांवकर यांचे दवाखान्यांत त्यांनां नेण्यांत आलें. डॉक्टरनी सुमनला वरील चक्रयानमध्येंच खाली तपासून वर (हॉसपिटलमध्यें) रुग्णागारांत पाठवन दिलें. दुसरे दिवशी सकाळीं ८॥ वाजतां शस्त्रक्रिया (operation) यशस्वी रीतीनें पार पडली. सुमनबरोबर मी (मोरेश्वरराव) त्याची आई व नानाजी (श्री सुंदरराव नवलकर) असें वर गेलों. शस्त्रक्रियेचे वेळीं मला साईबाबा श्री द्वारकामाईत बसलेले व माझे गळ्यांत त्यांनीं आपला हार घालून, जवळ बैस, पेढा खा असें म्हणत आहेत असा देखावा मी पहात होतो. माझें मन चिंताक्रांत होतें. व त्यांतच हा भास. पाव तासांत शस्त्रकिया होऊन सुमनास खालीं आणून बिछान्यांत ठेवतांच शेजारीं नगारा, बजंत्री यांचा एकदम कडकडाट एकसारखा ५ मिनिटें सुरू झाला. नंतर सुमन शुद्धीवर आला.

रुग्णालयांत (Hospital) आलों त्याच रात्रीं रावबहादुर धुमाळही तेथें आले व म्हणालें मी एकाएकी नाशिक सोडून येथें आलों त्यांचें कारण मला आतां कळलें. मी सुमन करतांच आलों. तो बरा होईल.

सांताक्रूज येथें ता. १०–१०–३३ रोजीं सौ. छोटूबाई यांना पडलेलें स्वप्न.

सौ. छोटूबाई काळजीनें ग्रस्त होऊन बसल्या होत्या. त्यांना बाबा म्हणाले, " अग अशी काय बसलीस. " " हें ते काय ! पुढचा महिना कठीण आहे. " पण हें म्हणतांना बाबांनीं " हं त्यांत काय " असें म्हणून मान झिटकारली. त्यांतून छोटूबाई-नीं असा बोध घेतला कीं तो महिनासुद्धां सुरक्षितपणें निघून जाईल. त्या जाग्या झाल्या.

हें स्वप्न सुमनला त्याच दिवशीं मुंबईत मुळगांवकरांचे रुग्णालयांत पडलेल्या स्वप्नास बरोबर जुळतें. ही बाबांची लीला !

× × ×

त्याच दिवशीं म्हणजे मंगळवारीं ता. १०-१०-३३ रोजीं रात्रीं ९ वाजतां चि. साईप्रसाद (सुमन) यास इस्पितळांत पडलेलें स्वप्न.

एक साईबाबासारखा फकीर सुमनच्या खोलीबाहेर ओटीवर आला व त्याला म्हणाला कीं मला ५ भाकरी व मेथीची भाजी दे. सुमन म्हणाला मी कसा उठूं, मला उठतां येत नाहीं. फकीर म्हणाला तुझी मिजास नको मी साईबाबा आहे. माझे आईला बोलाव. तेव्हां सुमनची खात्री झाली कीं हे साईबाबा आहेत. कारण साईबाबा सुमनच्या मातुःश्रीस " आए " अशी हाक मारित असत. सुमननें आईला बोलाविलें. आईनें ५ भाकरी व एका निराळ्या ताटांत मेथीची भाजी आणिली. साईबाबांनीं भाकरी घेतल्या व " भाजी भाकरीवर टाक " असें म्हणाले. त्यांना भाजी फार आवडली. " आणखी भाजी आण. " आईनें आणखी भाजी आणिली. त्यांनीं सर्व खाल्लें. सुमन त्यांच्या पाया पडला. आई त्यांच्या पाया पडली. तेव्हां त्यांनीं आपले खिशांतून एक पुडी काढून त्यांतील पिंजर (कुंकु) आईचे कपाळीं लाविली, व त्याच खिशांतून आणखी ३ रुपये काढिले. व त्यांतून दोन रुपये आईस दिले तों तिसरा रुपया द्या असें आई म्हणाली. ते म्हणाले "आतां देत नाहीं. १५ दिवसानंतर देईन." पण आई ऐकेना. तेव्हां ते म्हणाले " बरें घे जा हा तिसरा रुपया. ' नंतर आपल्या

डोक्यावरचा फडका काढून आईचे डोक्यावरून तो तीन वेळां फिरविला. व म्हणाले. " कांहीं काळजी करूं नको. दिवस कठीण आले. त्यांना धीर धरून लोटेल पाहिजे. पैका गंज मिळेल. " चिंतू पायां पडला व बेबी पाया पडली, इतक्यांत त्यांनीं विचारलि " परधान कोठे आहे ? " आई म्हणाली ते कोर्टात आहेत. बाबा म्हणाले " मी आतां त्याचेचकडे जातों." असें म्हणून बाबा निघून गेले.

हें स्वप्न पडल्यावर १५-२० मिनिटांनीं एकाएकीं डॉ. शामराव नारायण नवलकर (मारेश्वररावांचे आते बंधू) न बोलवतांच आले. व त्यांनीं दरवाजा ठोठावला. डॉक्टरला विचारलें तुम्ही कां आलांत ? ते म्हणाले मला सौ. शांताबाई (सुंदरराव नवलकरांचें कुटुंब) संध्याकाळीं स्टेशनवर भेटली. तिनें तुझ्या मुलाची हकीकत कळविली. म्हणून सहज आलों. अर्थात डॉ. शामरावानें सुमनला पाहिलें व म्हणाले सर्व ठीक आहे. पण तुम्हां Glucose भरपूर सुरू करा. त्यानें जास्त फायदा होईल. त्याप्रमाण Glucose सुरूं केलें. त्यामुळें त्यांच्या हृदयानें (heart) पुढें येणारें वावटळीस दाद दिली नाहीं.

डॉ. शामरावांचे अकाली व अनाहूत येणें (म्हणजे सुमनचे स्वप्नानंतर लागलीच) व Glucose सुरू करणें ही तरी बाबांचीच अघटित लीला ! !

ता. १८-१०-३३ रोजीं रुग्णालयांत गेलों. त्याच रात्रीं सौ. छोटूबाई अत्यंत चिंताग्रस्त असतांना त्यांना पडलेलें स्वप्न.

सर्व खोलीभर डोक्यावर झाडाच्या फांद्या व पानें भरलेल्या फिरत होत्या. छोटूबाई म्हणाल्या असें काय होतें हें ! जे गण (बहुत करून अंतरालस्थ देवतागण असावें.) वरच्यावर हवेत बसून (फांद्या) फिरवीत होते, ते म्हणालें आम्ही असेंच करतों त्याच्या पूर्वी हे गण नाचत होते. तेव्हां बाबा त्यांच्या मधोमध उभे असून छोटूबाईस म्हणाले " operation successful " (शस्त्रक्रिया यशस्वी) इतक्यांत छोटूबाई जाग्या झाल्या, व लागलीच त्यांनीं सुमनला व दादाजींना (मला) हें स्वप्न सांगितलें. दादाजींनीं सुमनला व छोटूबाईना सांगितलें कीं ह्यापेक्षां जास्त बाबा तुम्हांस आश्वासन व धीर देणार तरी किती ! !

ता. २५-१०-३३ बुधवार दुपारचे ४॥ वाजतां (4/30 P. M.) सुमनचे स्वप्न.

सांताक्रूझ येथील बाबांच्या ओटीवरच्या खोलींत साईबाबा आले. दादाजी मारेश्वरराव) खोलींत होते. चिंतू बेबी ही तिथेंच होती. आई देवखोलींत होती. बाबांनीं

३ रुपये खिशांतून काढिले. दादाजींनीं हात पुढें केला.बाबा म्हणाले"तूं भोळसट आहेस. नोटांनी तुझे खिसे भरले कीं तूं हे (तीन रुपये) कोणास देऊन टाकशील. माझे आएला बोलाव. " आई देवखोलीतून आली. बाबा म्हणाले " आये हे घे. आपटून बघ." तिन तें खरें आहेत असे पाहिलें. पहिलें (१५ दिवसांपूर्वी सुमनच्या स्वप्नांत) दिलेले त्यांत २ खरे होते व एक खोटा होता. तो बाबांनीं परत मागुन घेतला. व पहिले दोन होते ते बाबा म्हणाले " आये हे आतां खर्चून टाक " नंतर बाबांनीं आपले डोक्यावरचा फडका काढून आई व दादाजींच्या डोक्यावर फिरविला. व " जा आता, तुम्हांस कोठली काळजी नाहीं " असे बाबा म्हणाले. इतकें पाहून सुमन जागा झाला. हें स्वप्न पडत असतां सुमन एक सारखा हंसत होता. व कांहीं बडबडत होता. तें (दादाजी) मी (आई) छोटूबाई व तातीबाई पहात होतो.

मंगळवारी ता. १-०-१०३३ रोजीं रात्रीं ९ वाजतां पडलेल्या स्वप्नांप्रमाणें आजचा (ता. २५-१०-३३) १५ वा दिवस ! बाबांचीही अगाध लीला कोणत्या मुखानें तरी वर्णन करावी ! !

ता. ९-११-३३ रोजीं पहाटेस मूळगांवकर रुग्णालयांत सुमनास पडलेलें स्वप्न.

आपण सर्व शिरडीस गेलों. व दादाजी व आई, बाबांची, त्यांचे समाधीवर, पंचामृती पूजा करीत आहेत. पूजा आटोपून गलेफ चढवीत आहेत. त्यावेळीं (सुमन) मी गोमुख कोरीत होतों. तों त्याला (गायमुखाला) भोंक पडलें. व त्या भोंकांतून पाहतों तों आंत साईबाबा बसलेले असून हंसत होते. त्यांच्या पाठीमागच्या दोन बाजूस सर्व वाती उजळलेल्या (लावलेल्या) दोन समया व पुढच्या बाजूस दोन उंच निरांजनें लावलेलीं होतीं. मी [सुमननें] हें पाहतांक्षणींच आईला हांक मारली. (व तिला हें सांगितलें) आई म्हणाली " चल वेड्या तेथें बाबा कसे दिसतील ? [मनोहर] [?] (बडूत करून सुमन म्हणाला) " मी म्हणालों खरेंच मावशीबाई [तातीबाई अगर छोटूबाई] साईबाबा दिसतात. दादाजी तुम्ही पण या " तसेंच आई व दादाजी तेथें [गायमुखा जवळ] आले व त्या दोघांनीं बाबांस हंसत असलेले पाहिलें. व दादाजी म्हणाले " काय वंडर काय वंडर " (आश्चर्य).इतक्यांत मी जागा झालों.

केव्हढें तरी या सर्वांचें महद्भाग्य कीं बाबांनीं त्यांना मागें पुढें जळत असलेल्या समया वञनिरांजनें यासह समाधींतून दर्शन घ्यावें ! धन्य तीं स्वप्नें, धन्य ती मंडळी, धन्य तें कुल व धन्य ते बाबा. ! ! !

अनुभव

श्रीसाईबाबा व भिक्षा

॥ नम्र झाल्या, भूता । तेणें कोंडिलें अनंता ॥

सन १९३६ मधील हकीकत. मे महिन्याचे सुट्टीत लेखक पुण्यास गेला होता व त्यास ता. ६ जून रोजीं पुणें सोडून ता. ७ जून रोजीं कमिशनच्या कामाकरितां ठाण्यास हजर रहाणे जरूर होतें. सिंध ज्युडिशिअल कोर्टाकडून पक्षकारांनीं दिलेल्या भाईंदरास राहणाऱ्या साक्षीदारांच्या जबान्या घेण्याचें कमिशनचें काम ठाणे येथील मे. डि॥ जज्ज साहेब यांजकडून लेखकास देण्यांत आले होते. लेखकाने सदर साक्षीदारास ठाणे डि॥ कोर्टाकडून मुंबई स्मॉलकॉज कोर्टामार्फत ता. ७ जूनला ठाणे डि॥ कोर्टांत कमिशनरपुढें साक्ष देण्याकरितां समन्सें पाठविण्यांत आली होती. मे च्या सुटीनंतर ता. ८ जूनला ठाणे कोर्ट सुरू होणार होतें. ता. ३ किंवा चार रोजीं श्रींचे अत्यंत लाडके भक्त नाशिकचे सुप्रसिद्ध वकील रा. ब. भाऊसाहेब धुमाळ यांची भेट, पुण्यास नाईक वकील यांचे घरी झाली. भेटीचे वेळीं, रा. ब. अवस्थि, प्रो. गणपतराव नरके, व सध्यां मद्रासच्या बाजूला श्रीसाईनाथांच्या कार्याचा विद्युद्वेगानें प्रसार करणारे महान साईभक्त श्रीयुत नरसिंह स्वामी हजर होते. स्वामी त्यावेळीं श्रींच्या ठिकठिकाणच्या भक्तांच्या गांठी घेऊन श्रींच्या अनुभवांची टिपणें करण्याचें काम अत्यंत उत्साहानें व प्रयत्नानें करित होते. स्टेटमेंट्स् [टांचणें] घेण्याकरितां स्वामी धुमाळांचे भेटीस आले होते. सकाळची वेळ होती. ८, ८॥ चा समय होता. भाऊसाहेबांना कामाकरितां बाहेर जाणें होते. ते स्मश्रु करवून घेत होते. व घाईची व गडबडीची स्पष्ट चिन्हें त्यांच्या चर्येवर व हालचालीवर दिसत होती. दाजीसाहेबांचा स्वभाव विनोदी आहे. विनोदी भाषेंत स्वामींची ओळख करून देतांना सहज दाजीसाहेब उद्गारले " हा दाढीवाला श्रीबाबांविषयीं माहिती गोळा करून बाबांचे चरित्र इंग्रजींत लिहिणार आहे. त्यांनीं आधुनिक मद्रासेकडील सत्पुरुष श्रीरमण महर्षि यांचे चरित्र लिहिलें आहे, तसेंच श्रीमत् शंकराचार्य यांचेही चरित्र लिहिलें आहे. व अलिकडे श्रीउपासनी महाराजांचे चरित्र लिहिलें आहे." हे शेवटचे शब्द कानीं पडतांच एकनिष्ठ साईभक्त भाऊसाहेबांस कसेंसेच वाटलें हें त्यांच्या कावऱ्या बावऱ्या चेहऱ्यावरून दिसूं लागलें. व विनोद भलत्या थराला गेला. स्वामींच्या कार्याला प्रथमग्रासेमक्षिकापात झाला याबद्दल वाईट वाटून दाजीसाहेब खालीं मान घालून निश्चिष्ट बसले. व हे उपासनीकडून आले आहेत मी कांहीं सांगू शकत नाहीं असें त्वेषानें मोठ्या आवाजानें भाऊसाहेब उद्गारले. सर्वांची निराशा झाली. स्वामींची मनःस्थिति काय झाली असेल हें लिहिण्यापेक्षां कल्पनेनें जाणणें बरें. इतक्यांत विजेचे बटन दाबतांच लख्ख प्रकाश पडावा व आनंदी आनंद व्हावा त्याप्रमाणें भाऊसाहेबांच्या एका उत्साहपूर्ण वाक्यानें आनंदाच्या

लहरींचा वर्षाव सर्वांवर झाला.'' बाबांविषयींचे अनुभव काय सांगावें ? माझ्या श्वासा-श्वासातून नसनसातून रोम रंध्ररंध्रातून बाबांचा संचार अव्याहत चालू आहे. बाबांचे हुकमती शिवाय माझे कांही चालत नाहीं. माझ्या सर्व चलन वलनादि किया बाबांचे इच्छेनें चालतात हा काय लहान चमत्कार आहे ? तुम्हाला पाहिजे तर मी माझे बाहेर गांवचे काम आटोपून परत ता. ७ जूनला पुण्यास येईन तेव्हां तुम्हास बाबांचे कांही अनुभव सांगन. तुम्ही सकाळीं ८ वाजतां जरूर या '' हेंच ते आशापूर्ण वाक्य. स्वामींना आशेचा किरण दिसूं लागला. त्यांचे चेहऱ्यावरील म्लानता पार मावळून गेली. व या कसलेल्या लेखकाला आपणाला ता. ७ ला बहुमोल लाभ होणार म्हणून हर्ष झाला. दाजीसाहेब हे विनोदाचे आहारी जाऊं नये या विचारांत गर्क झाले. विचारशील साई-निष्ठ प्रोफेसर मजकूर काय अनुभव असतील या विचारांत निमग्न झाले. प्रिय वाचक, लेखकांची स्थिति फार निराळी झाली. आपल्यास ता. ७ ला कमिशनचे काम ठाण्यास आहे. तिकडे गेले पाहिजे. व आपल्यास हा मेवा लुटण्यास मिळणार नाहीं म्हणून लेखकाचे मन उदास व खिन्न झालें.

या सद्भक्ताचे अनुभवाचे चार शब्द आपल्यास ऐकायला मिळावे हा मनापा-सूनची इच्छा पण आतां इलाज राहिला नाहीं. त्याने साईनाथांचे कृपेवर हा गोष्ट सोपविली. व ही प्रार्थना श्रींचे चरणी निवेदन केलेली तेथे रुजू झाली. मनांत ता. ७ ला हजर राहावें असे तरंग उठत. पुनः कर्तव्य म्हणून ता. ७ ला ठाण्यास हजर झाले पाहिजे असे जोराने विचाराचे काहूर डोक्यात उठे. डोके सुंद झाले. विचार सुचेना. अखेर ता. ६ ला पहाटे स्वप्न लेखकाला पडले. त्यात साईचरित्रात [अध्याय ८] दिलेल्या भिक्षेस जाण्याचे वेळच्या वेळच्या फोटोप्रमाणें मनुष्याएवढी हुबेहुब बाबांची आकृति स्पष्ट दिसली. ती अजून डोळ्यापुढें उभी आहे. असा भास होतो. अशी ती स्पष्ट निटस, रेखीव आकृति स्वप्नात बराच वेळ उभी होती. सकाळी उठल्यावर वाटले कीं, स्वप्नाचा कोहींतरी संबंध आहे. मात्र उलगडा कांहीं केल्या होईना. परंतु भाऊसाहेबांचे अनुभव ऐकण्याचा निश्चय कायम ठरला व ता. ७ चे काम श्रीसमर्थांचे इच्छेवर ठेऊन पुण्यास ता. ७ ला नक्की राहण्याचे ठरले. व कारकुनाला पत्र पाठऊन ता. ७ ला कोणी कोर्टात साक्षीस आल्यास ता. ८ ला हजर राहणेंचे कळविण्यास लिहिले. झाले ता. ७ चा दिवस उजाडला. ठरल्याप्रमाणें भाऊसाहेबकडे वरील मंडळी उत्कंठेने व कुतुहल युक्त अंतःकर-णानें हजर झाली. लेखक हजर राहिला. भाऊसाहेबांना त्या दिवशीहि कांहीं काम होतेच तरी थोडा वेळ येण्याचे त्यांनी कबूल केले. व श्रीबाबांच्या अनुभवाच्या गोष्टी एका मागून एक अशा बऱ्याच सांगितल्या. त्या गोष्टी ऐकत असतांना सर्वांच्या वृत्ती थरारून गेल्या. व जे भाऊसाहेब थोडा वेळ सांगणार होते तेच ३॥–४ घंटे अस्खलीत अमोघ वाणीने हकीकत सांगत होते. प्रोफेसर मजकूर, दाजीसाहेब व स्वामी यां सारखी विद्वान माणसे

ऐकत तटस्थ बसली होती. ऐकलेल्या गोष्टींदिकी खाली एकदोन गोष्टी देत आहे.

एका फौददारी खटल्यात कांहीं शिर्डीकडील लोकांना शिक्षा झाली होती. खट-ल्याचे कागदपत्र व जज्जमेंट त्यावेळीं तेथें असलेल्या कायदेपंडीतांनीं कै. श्री. दादा-साहेब खापर्डे, रा. ब. साठे वगैरे यांनीं वाचून आरोपी अपिलात सुटणार नाहीत असे मत दिले होते. शिर्डीचे तात्या पाटील यांनी ते कागद घेतले व श्रीपुढें ठेऊन काम करावें असे श्रीस विचारले. श्रीनी सांगितले ते कागद आपल्या भाऊकडे घेऊन जा व हे काम कर असे बाबांनी सांगितले आहे असे त्यांस सांगा लागलीच तात्या पाटील कागदपत्र घेऊन नाशकास भाऊसाहेबाकडे आले व झालेली हकीकत सांगितली. बाबांची आज्ञा काम चालविण्याची आहे असे ऐकतांच त्यांस स्फुरण चढले. त्यांनी कसेबसे जज्जमेंट वाचून अपिल मेमों खरडला व नगरला कलेक्टरसाहेबाकडे अपिल गुदरण्याचे तयारीस ते लागले. भाऊसाहेबांचा खाक्या निराळाच आहे. एकदा फी सांगतील तीच कायम. त्यात रतीभर फरक नाहीं. व सर्व रक्कम प्रथम आली तरच काम पहाणार पण यांत सर्वच वेगळा प्रकार. फीची भाषा नाहीं. बाबांची आज्ञा प्रमाण हीच फी. बाबाच सर्व करसार ही मनाशी खुणगाठ नेहमी बांधलेली तात्यांनीं कसेतरी करून ३०० रु. जमा केले होते नि पुढें ठेवले. भाऊसाहेब व तात्या नगरास कलेक्टरसाहेबांचे मुक्कामावर जाऊन ऑफिसांत चिटणीस शिरस्तेदार वगैरे यांची गांठ न घेता कलेक्टरसाहेब यांचे बंगल्यावर गेले व पट्टेवाल्याकडून आपण आल्याची वर्दी दिली. साहेबबहादुरांनी येण्याचे प्रयोजन विचारले त्यावर खालच्या मॅजिस्ट्रेटच्या निकालावर अपिल दाखल करून जामि-नावर आरोपींना खुलें करण्याचा अर्ज देणेचा आहे असे सांगितले. मॅजिस्ट्रेटने दिलेला निकाल बरोबर असला पाहिजे असे साहेबबहादूर उद्गारले. त्यावर मॅजिस्ट्रेटनी एकच बाजू खरी मानली आहे; दुसऱ्या बाजूच्या म्हणजे आरोपीच्या पुराव्याची बरोबर प्रतनी केली नाहीं त्यामुळें आरोपीस अन्याय झाला आहे. आरोपीचा पुरावा फार चांगला आहे व तो ग्राह्य होऊन आरोपीस सोडून द्यावयास पाहिजे होता वगैरे अपिलाची सुना-वणी भाऊसाहेबांनी केली. साहेब म्हणाले अपील मेमो मजकडे द्या व त्यावर वरील कारणे लिहून आरोपीस दोषमुक्त केल्याचे लिहिले नंतर भाऊसाहेब यांस कलेक्टरसाहेब विचारतात. प्रश्न "तुम्ही साईबाबा पाहिले आहेत काय" उत्तर होय. प्रश्न ते कोण हिंदु कि मुसलमान होते ? उत्तर अपण त्यास जसे पाहूं तसे ते होते.

भाऊ साहेबांची व त्या कलेक्टरचा पर्वीचा ओळख नव्हती. नंतर ऑफिसांत जाऊन क. साहेबांचा हुकूम त्यास दाखविला. ती सर्व मंडळी चकित झाली. ते म्हणाले नेहमीची पद्धत सोडून हे झालें आहे ऑफिसात अपिल दाखल केले नाहीं. त्यावर नंबर पाहून घेतला नाहीं. आपण वकील असून नेहमीची पद्धत कशा सोडलीत ? त्यांस योग्य ते उत्तर देऊन आरोपिना खुले करण्याबद्दल हुकूम घेऊन व त्यास सोडवून घेऊन

भाऊसाहेब श्रींच्या दर्शनास, तारया व सुटलेले आरोपी घेऊन शिरडीस गेले शिर्डीस आल्यावर रा. ब. साठे त्यावेळी जेवण करीत होते त्यांनी भाऊसाहेबास आपिलाचे विचारले 'तें सुटले' असे उत्तर मिळताच जेवता जेवता उठून आनंदाचे भरांत त्यांनीं भाऊसाहेबाना आलिंगन दिले. श्रींचे दर्शनास गेल्यावर मशिदींत दृष्टादृष्ट होतांच, बाबांनीं भाऊ साहेबास 'माझे ३०० रु. दे' असे म्हटले भाऊसाहेबानी ३००रु. श्रीस श्रींचे म्हणून अर्पण केले. कारण सर्वच बाबांनीं केले अशी त्यांची खात्री होतीच व त्यांचें प्रमाणेच वाचकाचीहि खात्री होईल.

एकदा श्री जसे भिक्षेस जातात तसे आपण जावे असे भाऊसाहेबांच्या मनात आले व त्याप्रमाणे ते शिरडीस भिक्षा मागण्यास मान अपमान आपल्या दर्जा बाजूस ठेऊन नम्र-भाव धारण करून निघाले. जी भिक्षा मिळाली ती त्यांना दोन दिवस पुरली. व भिक्षेचें अन्न त्यांना अमृतातुल्य वाटले. ते खाल्यापासून त्यांच्या वृत्तींत फार फरक पडला. व श्री बाबा भिक्षा का मागतात याचे थोडेसे रहस्य त्यांस समजले. श्री रामदास स्वामींनी भिक्षा मागितली व ती प्रथा अद्याप शिष्य संप्रदाय चालविलेल्या व त्यांनीं मोठे अचाट प्रचार कार्य व धर्म कार्य केले. त्याची फळे चिरकाल स्मरणीय श्री शिव-छत्रपतींच्या मराठी साम्राज्य स्थापनेत दिसून आली.

बाबांना भिक्षा मागण्याची मुळीच जरूर नव्हती .त्यांचे .बसल्या जागेवर इछित श्रम झाले असते. पण आपल्या आचरणानी त्यानी भिक्षेचे महत्व जगास सूचित केले आहे. भिक्षा मानण्याचें मुख्य उद्देश नम्रता उत्पन्न होण्याचा आहे. ही गोष्ट लेखकास भाऊसाहेबांनी भिक्षा मागितल्याचे ऐकल्यावर कळले.व आपल्या स्वप्नाचा व भिक्षेचा असा गूढ संबंध आहे हे त्याचे लक्षात ही हकीकत ऐकल्यावर आले. भाऊसाहेबासारखे उच्च दर्जाचे वकील ज्यांनी दोन संस्थानांच्या मंत्रीपदाचे काम केले होते ते भिक्षा मागण्यास उद्युक्त होतात किंवा त्यांस उच्च भाव जागृत करण्याकरिता श्री बाबा उद्युक्त करितात असे या गोष्टींस महत्व आहे. ' नम्र झाला भूता । तेणें कोंडिले अनंता ' ॥ हेच ते उच्च तत्व श्रीबाबांनी आपल्या सर्वांना, आपणास परमपद जे ' श्रेयस ' त्या पदाकडे नेण्याकरिता श्री बाबांनी आजन्म आपल्या आचरणानें सर्वांना शिकविले. पण आपण ते ध्यानी आणले नाहीं. आत तरी प्रिय वाचक हो. ध्यानीं आणण्याचा प्रयत्न आपण सर्व करू या.

या प्रमाणें श्रींच्या भिक्षेचे कोडे थोडेतरी उलगले.

ता. ७ जूनला वरप्रमाणे भाऊसाहेबांचे अमोल अभूतपूर्व अनुभव श्रवण केल्यावर आपणास धन्य मानून घेतल्यावर, व शतशः श्रींस धन्यवाद देऊन लेखक ता. ८ ला ठाण्यास आला व ता. ७ ची समन्सें बजाऊन आली नाहींत हे असे त्यास कळून आले. व ता. ७ ला ठाण्यास हजर न झाल्याने नुकसानी कोणाचीच झाली नाहीं हे त्यास समजलें व श्रींचे चरणी निष्ठा ठेवल्यास ती अंतीं फलदायीच होते. ही श्रींची शिकवण त्यास कळून चुकली.

श्री सांइ सेवक पदरजःकण

SRI SAI MANDALI

NAWABPET, NELLORE

Proceedings of Sri Sai Baba meetings organised by
Secretary

C. Cunniah Chetty,
Millowner.

Dear Mr. Kharkar,

I have much pleasure to give herein below the proceedings during the stay of Sri B. V. Narasimhaswami garu at Nellore from the 14th to 19th instant.

On 14-9-1939 exactly at 6-15 P. M. the train arrived on the Nellore platform bringing in Sri B. V. Narasimhaswami from Madras. Band was arranged on the railway platform and as soon as the train steamed into the platform, the band was played with shouts of "Sri Sai Babaki Jai." It was a grand reception to Swamiji. Swamiji was received by us on the platform and was taken outside the railway station where Baba's portrait was gaily decorated with flowers in a palanquin carried by four Bhaktas. Immediately Harati was given to Baba in the presence of Swamiji and the procession started with thousands of people. On the fore front of the procession the band was playing and next to that Nagaswaram. In the rear of Baba's portrait there was Bhajana of Baba's songs with all the requisite instruments

like harmonium, mridangam etc. On the rear side of Boba's portrait, a silk umbrella was carried by one of the Bhaktas. About half a dozen pla-cards were carried by Bhaktas whereon was written " Sri Sai Baba Bhajana." The procession was very picturesque and grand, attended by hundreds of merchants, officials and lawyers. On the way to Bhajana hall several Bhaktas garlanded Baba and gave harathi. Through out the course of the procession shouts of joy were raised as " Sri Sai Babaki Jai. " " Sri Narasimhaswamiki Jai " "and Sri Sai Mandaliki Jai " The procession came on slowly and reached the Bhajana hall at Gundlapalli Narasimhulu Chetty choultry, Nawabpet by 8-30 P. M. The distance between the railway station and Bhajana hall is only half a mile and it took two hours for the procession to reach the destination. As usual Baba bhajana commenced at the Bhajana hall at 9-30 P. M. and it was largely attended to. The Bhajana hall was gaily decorated. At the start of the Bhajana Sri Narasimhaswamiji performed Ashtothara puja to Baba and with Harathi the Bhajana commenced and went on till 11-30 P. M.

On 15-9-1939 a public meeting was arranged by the progressive Union in the Town Hall and Sri Swamiji gave a lecture on Baba and his miracles. The town hall was fully packed up to hear the lecture from Swamiji in English.

On 16-9-1939 there was a meeting at Sri Kanyakaparameswari temple, Stonehousepet, organised by the Vysya Athletic Association of Stonehousepet. Almost

all the merchants of the town attended the meeting and Swamiji gave a lecture in Telugu about Baba.

On 17-9-39 Baba puja was performed at 3-30 P. M. at Sri Ramakrishna Grandhalayam at Nawabpet and a short lecture was given by Swamiji in Telugu on Baba. The hall was fully packed and all the members of the Grandhalayam attended the puja and meeting. The same evening there was a lecture by Swamiji at Sri Anjaneyswami temple in the heart of the town The meeting was well attended by ladies.

On 18-9-39 in the morning there was Baba puja performed at the Theosophical lodge, Mulapet, in the presence of Swamiji and a lecture was delivered by Swamiji in the Sanskrit college at 9 A. M. In the evening Swamiji addressed the students at the V. R. College and spoke of Baba's greatness. The same night at 7-30 P. M. Swamiji gave a short lecture to a big crowd at the Lathi chowk in the centre of the town and spoke for a few minutes on Baba.

On 19-9-39 Swamiji left this place to Kavali at 3-15 P. M. by train.

मद्रास प्रांतांतील प्रचारकार्य

श्री. साईभक्त स्वामीजी यांचे चालू प्रचारकार्याविषयीं त्यांचेकडून व त्यांचे प्रचारकार्यामुळें तामील, तेलगू वगैरे प्रांतांत श्री. साई मंडळें स्थापन झालेली आहेत त्या मंडळांचे चिटणीसांकडून श्री साई बाबा शिरडी संस्थानचे चिटणिसांस आलेले कांहीं पत्रांचे अनुवाद.

-१-

रावबहादुर सी. एन. कुपुस्वामी आयर

जज्ज यांचा बंगला
कॅलिकत.
ता. १६-८-३९

प्रिय मित्र श्रीयुत खारकर यांसः—वर निर्दिष्ट डिस्ट्रीक्ट जज्ज साहेब हे या मलाया प्रांतांत बाबाभक्ती प्रचार कार्य फारच जोरानें करीत आहेत. त्यानीं बाबांची नामावली मलाई भाषेंत छापून हजारों प्रती मोफत वाटित आहेत. माझ्या शिरडीचे साईबाबांची ओळख या मलाई भाषेंत प्रसिद्ध केलेल्या पुस्तकाच्या शंभर प्रती त्यानीं विकत घेऊन मोफत वाटिल्या.

त्यानीं मला अगदीं अपरिचित अशा गांवीं मला बोलावून घेऊन सभा भरवून बाबांची माहिती मजकडून जनतेस करून दिली. सभेस डिस्ट्रिक्ट मॅजिस्ट्रेट साहेब अध्यक्ष होते. गांवांतील सुशिक्षित, विद्वान व सर्व निवडक मंडळी हजर होती.

मंगलोर, कॅनानुर वगैरे आणखी बरेच गांवीं त्यानीं अशाच या मलाई प्रांतांत बाबाभक्ती प्रचारक संमेलनें भरविणेचे ठरविलें आहे.

जज्जसाहेबांची बाबांचे ठिकाणीं दृढ श्रद्धा आहे. बाबांचे अनुसंधान त्यांचे सर्व काळ चालू असते व दिवसांत ५० वेळां तरी ते बाबांचे स्मरण करीत असतात. सकाळ संध्याकाळ बाबांचे पुजन व आरती यांचेकडे होते व भक्तमंडळीस प्रसाद वाटणेंत येतो.

अंतःकरणपूर्वक आपला,

बी. व्ही. एन. स्वामी

—२—

अध्यक्ष:—
बी. व्ही. नरसिंहस्वामी
चिटणीस:—
रावसाहेब बी. पापियाचेटी

श्री साई मंडळी मद्रास
५५ स्ट्राटेनमुथियामुदाली रस्ता
मद्रास.
ता. २०।९।३९

प्रिय मित्र मिस्टर खारकर यांसः—

स्वामिजी हल्लीं आंध्र प्रांतांत प्रवास करित आहेत. आमचे गांव जे नेल्लोर शहर तेथें हाजारों लोक बाबांचे भजनीं लागले आहेत. नुकतेंच स्वामिजी तेथें गेले वेळीं रेल्वे-स्टेशनपासून आमचे बगीचापर्यंत तमाम हाजार जनसमूह बाबांचे फोटो मिरवणुकीबरोबर स्वामींचे स्वागतास जमला होता.

अंत:करणपूर्वक आपला,
बी. पापियाचेटी

—३—

श्री साई मंडळी, नेलोर, यांचे चिटणीसांकडून श्री साईबाबांचे प्रचार कार्याकरितां केलेले उपक्रमाचा अहवाल संस्थानचे चिटणीस (श्रीयुत खारकर) यांचेकडे आले वरून त्याचा अनुवाद.

प्रिय मित्र मिस्टर खारकर यांसः—

श्री स्वामी नरसिंह गुरु यांचे येथें आगमन ता. १४ सप्टेंबरला झाले. ते वेळीं स्टेशनवर त्यांचे स्वागतास मोठा जनसमूह हजर होता. गाडी स्टेशनात येतांच बँड वादनानें व श्री साईबाबाकी जय अशा जयघोषांत त्यांचे स्वागत पुकारून त्यानां स्टेशनवर बहु आदरानें उतरून घेऊन स्टेशन बाहेर श्री साईबाबांचा फोटो पुष्पहारानें सुशोभित करून पालखींत आणिला होता, त्याची आरती करून मिरवणुकीस सुरवात केली. मिरवणुकींत पुढें बँड वगैरे वाद्यें वाजत होती. पालखी मागें बाबांची भजनी मंडळी होती, पालखीवर रेशमी छत्र धरिले होते व श्री साईबाबा भजनाचे म्हणून मिरवणुकींत फलकही होते. एकंदर देखावा फारच मनोवेधक होता व त्यांत शेंकडो व्यापारी, आधिकारी व वकील वगैरे सुशिक्षित वर्ग सामील झाला होता. वाटेंत बाबांस ठिकठिकाणीं आरत्या व पुष्पहार आर्पण होत होते व मिरवणुक निश्चीत भजन हॉलकडे स्टेशनवरून सायंकाळचे

६–१५ ला निघोन ८–३० ला पोहोचली. येणेप्रमाणें सरासरी आर्धा मैलाचे वाटेस दोन तास लागले.

भजन हॉल फारच शृंगारिलेला होता. तेथें रात्रीं ९–३० ला स्वामिजीनीं पुजा केली व नंतर भजन सुरू झालें तें रात्रीं ११–३० पर्यंत चाललें. भक्त मेळा फारच मोठा जमला होता.

ता. १५ ला प्रोग्रसिव्ह मंडळामार्फत टाऊन हॉलमध्यें पब्लीक मिटिंग भरविली होती. व स्वामिजीनी बाबांचे अद्‌भूत शक्तिवर भाषण केलें. भाषण इंग्रजींत होऊन टाऊन हॉल चिकार भरला होता.

ता. १६ श्री कन्यक परमेश्वरी देवळांत व्यास अथलेटिक आसोसिएशन मार्फत सभा झाली. गांवांतील तमाम व्यापारी वर्ग हजर होता व स्वामीजींचे भाषण तेलगु भाषेंत झाले.

ता. १७ ला दुपारीं ३–३० ला श्री रामकृष्ण ग्रंथालयांत स्वामीनी बाबांची पुजा केली व तेलगु भाषेंतच बाबाविषयीं लहानसे भाषण केलें. ग्रंथालयाचे सर्व सभासद व भक्त मंडळाची चिकार गर्दी झाली होती. त्याच दिवशीं सायंकाळीं गांवाचे मध्यभागांत श्री अंजनेस्वामी देवळांत स्वामीजींचे पुन्हा भाषण झाले ते वेळीं स्त्री समूह बराच जमला होता.

ता. १८ ला सकाळीं थिऑसफीकल हॉलमध्य, मुलापेठेंत बाबांची पूजा झाली. ते वेळीं स्वामी हजर होते व ९ वाजतां संस्कृत कॉलेजांत त्यांचे भाषण झालें. सायंकाळीं व्ही आर. कॉलेजचे विद्यार्थी वर्गापुढें स्वामीजींचे बाबांचे अद्‌भूत शक्तीवर भाषण झालें. व पुन्हां रात्रीं लाठी चौकांत लहानसे भाषण झालें.

ता. १९ ला ३-१५ चे गाडीनें स्वामिजी कवालीला रवाना झाले.

या सर्व सभा संमेलनांचे वेळीं बाबांचे अकरा वचनांचे व त्यांचे तामिळ अनुवादाची पत्रकें सढळ रितीनें वाटण्यांत आली.

श्री साई भजनावली व बाबांची अकरा वचनांचे तामिळ अनुवादाच्या (तेलगू) प्रती शिरडी येथें दर्शनांस येणारे भक्तांचे उपयोगा करितां पाठविल्या आहेत.

अंतःकरणपूर्वक आपला,
सी. कुनिया चेटी
चि. श्री साई मंडळी, नेलोर

-४-

श्रीयुत जी. विश्वनाथन, जॉइंट रजिष्ट्रार कोऑपरेटिव्ह सोसायटीज, मद्रास (पुष्कळ वर्षे इग्लंडांत शिक्षण घेतलेले एक सरकारी अधिकारी) यांचे ता. २९-८-३९ चे पत्राचा उतारः—

—०—

विश्वनाथन. जी.
जॉइंट रजिस्ट्रार ऑफ कोऑपरेटीव्ह सोसायटिज.

' पार्वती विलास '
डानियल रस्ता.
टी. नगर, मद्रास.
२९-८

प्रिय मिस्टर खारकर,

आम्ही स्वतः व आमचे बरोबरची मंडळी श्री क्षेत्र शिरडी येथें श्रीसाईबाबांचे दर्शन यात्रेस गेले वेळीं तेथें आमचे सर्वत्रांचें जें आदरातिथ्य झालें त्याबद्दल आभार प्रदर्शित करणेची आपली याचना करितो.

तेथें श्री साईबाबांचे सान्निध्यांत आम्हां सर्वत्रांस ज्या शांतीसुखाचा लाभ झाला तो अवर्णनीय आहे !

आम्हां सर्वत्रांस पुन्हां कधीं शिरडी यात्रेचा लाभ साधेल असें झालें आहे.

पुन्हां एकवार आपलें आभार मानतों.

अंतःकरणपूर्वक आपला
विश्वनाथन, जी.

———

Extract from Mr. B. V. N. Swami's letter of the 16 the August 1939.

Rao Bahadur,
C. N. Kuppuswami Ayyar

Judge's Bunglow,
Calicut,
16-8-39.

Dear Mr. Kharkar,

The District Judge named above is doing much work for advancement of Baba Bhakti in these Malayali parts. He has printed thousands of Malayali Namavalis at his cost relating to Baba and has distributed free. He purchased one hundred Malayali books of mine on Baba and distributed them free.

He has arranged meetings for Sai in this place totally strange to me. The District Magistrate presided at two of such meetings. The intelligent & elite of the town attended.

He arranges for meetings at distant places in another district (strange to me) viz Mangalore and Cannanore.

His devotion is very firm. Baba frequently comes to his mind–50 times a day & he goes on with Namavali, Arati and Naivedam twice a day for Baba and all devoties.

With best regards

Yours sincerely
B. V. N. Swami

Extract from Rao Saheb B. Papiya Chetty, the secy. of Sri Sai Mandali. Madra's letter, d., 20-9-39.

Sri Sai Mandali

President
B. V. Narasimha Swami
Secretary
Rao Saheb
B. Papaiya Chetty

55 Strotten Muthia
Mudali St.
Madras.
20-9-39.

My dear Mr. Kharkar,

Swamiji is touring in the Andhra Districts. In Nellore (in my own place), thousands paid homage to Baba and the procession from Ry., Station to our gardens was a full Thousand strong.

Yours sincly
B. Papaiya Chetty

Letter from Mr. G. Viswanathan , Joint Registrar of Co-operative Societies, Madras, a Govt. official with training in England for several years who and his party had recently been on a pilgrimage to Shirdi.

Vishwanathan. G.
Jt. Registrar of Cooperative Societies

" Parvathi Vilas "
Daniel st, T'Nagar
Madras 29-8-39.

Dear Mr. Kharkar,

Allow me to thank you on behalf of the party and myself who went on a pilgrimage to shirdi for extreme courtesy and hospitability shown to us. **I cannot describe how happy and peaceful we felt in the presence of " Baba. "** We are all anxiously looking forward to another Visit to Shirdi.

Thank you once again

Yours sincerely,
Vishwanathan, G.

श्रीदत्तचित्साइ सद्गुरुभ्योनमः

पुण्यतिथि

श्रीक्षेत्र शैलधी (शिरडी) येथील श्रीसमर्थ सद्गुरु साइबाबा महाराज यांच्या शके १८६० सालच्या पुण्यतिथ्युत्सवाचा वृत्तांत, जमाखर्च, व उत्सवकार्यासाठीं वर्गणी देणाऱ्या सद्भक्त समूहाची नांवनिशीवार व रक्कमवार यादी.

उपरिनिर्दिष्ट उत्सव तयारी करतां श्री· र. भा. पुरंदरे बांद्र्याहून ता. २६--९--३८ रोजीं शिरडीस गेले. श्री. बा. वि. देव हे सहकुटुंब ता. २७ रोजीं ठाण्याहून शिरडीस गेले. श्री सिताराम पवार हे पुण्याहून १-२ दिवसानीं तेथें आले. उत्सवास सुरुवात ता. ३-१०-३८ विजयादशमीपासून झाली.

बाहेरगांवची भक्त मंडळी

ठाणें:—श्री. बा. वि. देव
,, सौ. जानकीबाई देव
कु. मीनाक्षी देव
श्री. श्रीपाद बाळकृष्ण देव
,, सौ. उमाबाई श्रीपाद देव
,, शांताराम शंकर कर्णिक
,, श्रीधर नाराण खारकर प्र. सचिव शि. संस्थान
,, गणेश पांडुरंग कारखानिस
,, सौ. मनोरमाबाई गणेश कारखानिस
कु. रमाकांत बाळ कारखानीस
श्री. मनोहर केशव गुप्ते
,, लक्ष्मण शिवराम कुंटे
,, गोपाळ भास्कर दातार वकील
मुंबई:—,, हरी जनार्दन निंबकर
,, परशराम सेतूत
,, भाटवडेकर
,, शेट दिनशा पारशी
,, शेट धनजीभाई पारसी
,, डॉ. केसरीनाथ वासुदेव सावं
,, शेट भिकमदास पुरुषोत्तमदास कापडिया
बांद्रे.— ,, रघुवीर भा. पुरंदरे

,, रामचंद्र रामकृष्ण सामंत प्र. कोषाध्यक्ष, शि. सं.
,, मनोहर रामचंद्र सामंत
,, केखशरू हुरमोसजी तिकिट-कलेक्टर
विले पारले: —श्रीमती चंद्राबाई बोरकर
पायरे खु. :--,, तुकाराम शंकर उंडे
पुणं:--श्री. गो. का. उर्फ आप्पा सा. गाडगळि
,, सौ. वहिनी सा. गाडगीळ
,, सरदार मेहेंदळे बाळ
,, कु. इंदुमतीबाई
,, नानासाहेव अवस्थी
,, प्रो. गणपतराव नरके
,, विनायक दाजी भावे
,, सीताराम पवार
मांजरी:--,, साधु घुले
,, निवृत्ती बेल्हेकर
,, तुकाराम बेल्हेकर
,, दगडू टिकेकर
नगर:–,, दत्तात्रय दामोदर रासने
,, आप्पासाहेब रासने
संगमनेर:--,, विष्णु गोविंद देव
शिरवळ:–,, दत्तात्रय पांडुरंग उर्फ बगोबा तात्या मोने
भुसावळ:--,, गो. वि. वांड
राहुरी:—,, तात्या औटी
कोंकमठाण:--,, जगन्नाथ भटजी
,, नारायण भजजी
,, केशव भटजी
निमगांव:--,, भागवत भटजी
कोऱ्हाळे:--,, पनको दत्तु भटजी
आंजलै:--दामोदर रामकृष्ण बापट

भिक्षा

दर वर्षाचे पद्धतिप्रमाणें साल मजकुरीं श्री पुरंदरे, देव, सहस्रबुद्धे, इतर सद्-भक्त, शि. सं. नोकर मंडळीं वगैरेंनीं, सोमवारीं व मंगळवारीं सकाळीं टाळ मृदंगादि वाद्यांच्या व बाबाच्या नामघोष गजरांत अत्यानंदानें गांवांत भिक्षा मागितली.

सरस्वतीपूजन

गेल्या वर्षी बाबाच्या पुण्य नगरींत, " श्री लक्ष्मी दामोदर बाबरे चिंचणकर " या नांवांचें, बाबांच्या चावडीच्या इमारतींतील, एका खोलींत एक चिमुकलें वाचनालय, विजया दशमीचे सुमुहूर्तावर शिरडी संस्थान कमिटीकडून उघडण्यांत आलें. त्यांत गेले सालप्रमाणें यंदाही शस्त्रास्त्र, अश्व व सरस्वतीपूजन थाटाचें झालें. ५०।७५ मंडळी जमलीं होती.

कीर्तन व पुराण

या उत्सवांत श्री विठ्ठलराव मराठे शि. सं० पूज्य गवई यांची ३ व श्री देव यांचीं २ अशीं ५ कीर्तनें झालीं. उत्सवाचे सर्व दिवशीं मराठे यांनींच श्री पुढें रोजच्या प्रमाणें पुराण वाचलें. प्रकृति अस्वास्थामुळें देव यांचें कार्यक्रमाप्रमाणें श्री ज्ञानेश्वरी प्रवचन झालें नाहीं. उत्सव सर्व दिवस खेरीज करून देव आल्यापासून परत जाईपर्यंत श्रीचे मंदिरांत त्यांचे श्री ज्ञानेश्वरी वाचन नित्य चालूंच होतें.

कोजागरी

या वर्षी कोजागिरी पौर्णिमा दरसालप्रमाणें श्रीचे मंदिरांत शनिवारीं थाटाची झाली. सकाळपासून सायंकाळपर्यंतचा कार्यक्रम नेहमीप्रमाणें होऊन रात्रौ श्री. मराठे यांचे श्रीचे मंदिरांत कीर्तन व श्री. देव यांची श्रीचे समाधिस्थानावर श्रीचे पुण्य पादुकांची पूजा, अभिषेक व तुलसी, दत्त सहस्रनाम, बरोबरच चाललें होतें. तें संपल्यावर नारीकेल फलोदक, नारीकेल फलगर्भखंड, पेढे, खडीसाखर, पोहे, लाह्या, शर्करोपस्कार मिश्रित ऊष्ण पेय, या सर्वांचा नैवेद्य, आरती, मंत्रपुष्प समर्पण करून, शुभ्रशीतलामृतांशुमंडित यामिनीकांतांची पूजा श्रीमंदिराचे पुढील भव्य पटांगणांत झाली. व वरील अमृत किरणाच्छादित दुधाचा नैवेद्य दाखविण्यांत आला. नंतर श्री देव यांनीं जमलेल्या भक्तवृंदास कोजागरी कथा वाचून दाखवन तीर्थ प्रसाद वाटून भूयसी दिली. नंतर सर्व मंडळी मंदिरापुढील विस्तीर्ण भव्य व प्रकाशित अशा सभामंडपाचे मोकळ्या पटांगणांत

रात्री ४ वाजेपर्यंत सारीपाट (अक्ष क्रीडन) सोंगट्या खेळून आपापल्या घरीं गेली.

वैद्यकीय दृष्ट्या या रात्रीं भजन, पूजन, कीर्तन, कथाश्रवण, दुग्ध प्राशन व अक्षक्रीडन वगैरे निरनिराळ्या व्यवसायामुळें व करमणुकीमुळें, जवळ जवळ १२ तास या पौर्णिमेच्या चांदण्याचा बाह्यांगास, व दुग्धपानाचा अंतरंगास लाभ मिळून शरीरांतील रोगराई नाहींशी होऊन शरीर स्वास्थ राखण्याची अपूर्व योजना कशी करून ठेविली आहे याबद्दल बरीच चर्चा झाली. केवळ पुराण म्हणून त्याज्य नव्हे. वैद्यशास्त्रदृष्ट्याहि गोष्ट विचार्ह आहे. दुपारीं भोजनास ५०–६० पानें होतीं.

नवान्न पौर्णिमा

रविवारीं बाबांच्या तपोवनांत नवान्नपौर्णिमेचें भोजन थाटाचें झालें. दरसालप्रमाणें श्री. पुरंदरे दादांनीं घरच्या शेतचे नव्याचें तांदुळ आणिलें होते. त्या तांदळाची भरपूर खीर, शिरा, पोळी वगैरे बेत होता. भोजनाची शोभा विलक्षण होती.

भोजनाचा बेत

दसऱ्याचे दिवशीं श्रींचे नैवेद्या पुरतीं व पुण्यातिथीचे दिवशीं आराधना विधींच ब्राह्मणा पुरतीं पंच पक्वान्नें उत्सवाचे सर्व दिवशीं सर्वांकरतां भात, वरण, तूप साखर, शिरा, भाज्या, चटण्या, आंबट वरण ताक–सर्वांस चहा रोज दोन वेळा.

आराधनाविधी व अभिषेक

उत्सव दिवसांत ४५ अभिषेक झाले. शिरवळचे वे. मू. मोने भटजी यांनीं दर सालप्रमाणें आराधनाविधी यथाशास्त्र व यथासांग पार पाडला.

तपोवन–बाबांची बाग

तपोवनाचें किंवा बाबांच्या बागेच नांव निघाले किंवा त्याकडे दृष्टी गेली की र. ब. प्रधान यांचें स्मरण झाल्यावाचून राहत नाहीं. खरोखरच ती पुण्यभूमि आहे. ती तपोवन आहे. रंभा कानन आहे. यांतील पानें, फुलें, फळे, कदली स्तंभ, तुलसी बेल, दूर्वा व भाज्या रोज बाबांच्या सेवेस हजर असतात. व स. बहादुरांचें कल्याण चिंतित असतात. या बागेनें यंदा उत्सवांत उत्तम कामगिरी केली. १५ रुपयांच्या वस्तु पुरविल्या

श्री संत भाऊराव कुंभार

या उत्सवापूर्वी सुमारें पांच महिने म्हणचे चैत्राचे शेवटीं भाऊरावांनी आपला

देह कायमचा बाबांचे नगरींत ठेविला. व ते बाबांच्या पुण्यचरणीं विलीन झाले.

औदार्य

श्री. सौ. लक्ष्मीबाई वहिनी साहेब गाडगीळ पुणें व श्रीमंत महाराणी कृष्णाबाई मासाहेब देवास यांनीं दरसाल प्रमाणें भंडार भोजन खर्चासाठीं व पुण्यतिथी उत्सवानिमित्त अनुक्रमें २०-८-० व २५-०-० देऊन आपलें औदार्य प्रगट केलें. शि. सं. व्यवस्थापक उभयतांचे फार फार आभारी आहे.

वस्त्र प्रसाद

या उत्सवांत, दरवर्षाप्रमाणें, सर्व संस्थान नोकर मंडळीस, भक्तवर श्री. अबदुल-भाई, चोपदार, तासेवाले, पालखीवाले, अबदागिरवाला, चर्मकार, सुतार, मांग, अनाथ, निराश्रित, पंगू, अंध वगैरे एकंदर ३३ लोकांस श्रीचा प्रसाद म्हणून ३५--१--६ चे कापड वाटलें.

जमाखर्च

सोबत ज्या भक्तगणांकडून या उत्सव कार्यासाठीं वर्गणी आली त्यांची नांवनिहाय व रकमेवार यादी व एकंदर जमाखर्चाची यादी अशा दोन याद्या जोडल्या आहेत.

याचना व प्रार्थना

आर्या

जाणुनी नेणुनी घडले असातिल या बालसेवका कडुनी ॥
नानापराध उत्सावें जाळी त्यां नाम पावका कडुनी ॥ १ ॥
याचे क्षमस्व भगवन्, शैलधि-द्वारवतीप-हरि साई ॥
दत्तगुरो नित्य अशी घ्या सेवा संत-संघहरि साई ॥ २ ॥

भुजंगप्रयात

सदा आपुलीं भक्ति सेवा घडावी। रुची आपल्या नामीं धामीं जडावी।
अहंता फलेछा समूळीं सडावी। कुवृत्ती कृपेच्या कटाक्षे झडावी ॥ ३ ॥

ठाणें गुरुवार शके १८६० कार्तिक कृ. १२ दिनांक २०-१०-३८

श्रीपादपद्मरज दासानुदास
बाळकृष्ण विश्वनाथ देव
शि. सं. पुण्यतिथ्युत्सव व्यवस्थापक विश्वस्त.

---

१ आपले नांव हाच कोणी एक पावक--अग्नि २ शिरडी-द्वारकेचे प--अधिप म्हणजे धनी, मालक, राजे, पालन करणारे असे ३ त्राण प्रभु ४ सिंह, केसरी, मुख्य--सर्वसंतांचे चूडामणी.

श्रीदत्त चित्साइ सद्गुरुभ्यानमः

पुण्यतिथि

शके १८६० सालच्या श्रीक्षेत्र शैलधी (शिरडी) येथील श्री समर्थ सद्गुरु साइबाबा महाराज यांच्या २० विसावे पुण्यतिथ्युत्सवाच्या जमा खर्चाचा हिशोब.

जमा

६३८-९-० श्रीउत्सव कार्यासाठी ठिकठिकाणाहून आलेली वर्गणी—

- १३८- २-६ श्री. सागंत मार्फत
- ३४७-१०-६ श्री. खारकर मार्फत
- २०—८-० श्री. सौ. वहिनी-साहेब गाडगीळ
- ९- ४-० श्री. पुरंदरे मार्फत
- १२३- ०-० श्री. देव मार्फत

६३८-९-०

१४- ५-० श्रीभिक्षेचें उत्पन्न

२४- २-३ श्रीमंदीर व श्रीद्वारकामाई पेटींतील ५ दिवसांचें उत्पन्न

२४- १-३ श्री शिलकी सामान विक्रीचें उत्पन्न

१०- ०-० श्रीकोजागरी खर्चाकरतां सालाबाद प्रमाणें संस्थानांतून मंजुर झालेली रक्कम

७११-१-६

खर्च

२४७- ९-६ भोजन खर्च

९- ३-० दिवाबत्ती खर्च

३३-१०-३ दूध

२७- ५-९ पूजा, अभिषेक, दक्षिणा, नैवेद्य, पेढे, खडिसाखर, भोजन दक्षिणा वगैरे

५- ३-० संस्थानांतून खर्च झालेले सामानाची किंमत

२३-१२-० आराधना विधि खर्च

२४-११-० मजुरी

३३-१३-६ कापड वाटलें

२- ४-० शिलाई

१०-६-६ श्रीशामसुंदर घोड्यास चारा, खाणें व ओवाळणी

३६- २-९ प्रवास खर्च

७४- २-० आचारी खर्च

१७-१०-० सरपण खर्च

३- ०-० ब्यांड

१५- ०-० बागेंतून विकत घेतलेल्या सामानाची किंमत

५- ०-०बाबांच्या गायांना खाणें व चारा
१५- ९-६ मांडवा करतां किंतान
४९-१५-० निमंत्रण पत्रिका खर्च
४०- ७-६ प्रसाद पाठविण्याचा खर्च
६७४-१३-३
३६- ४-३ शिल्लक

७११- १-६

बा. वि. देव

श्री साइनाथ

शके १८६० च्या पुण्यातिथ्युत्सव कार्यासाठीं वर्गणी देणाऱ्या सद्भक्तांची नांवनिशिवार व रक्कमवार यादी.

नांव	रक्कम
अ	
श्री. अगाशे वेणूताई, ठाणे	१-०-०
,, अजरेकर डॉ. म. स., बेळगांव	८-०-०
,, ,, द. ल., पुणें	५-०-०
,, अळूलकर सौ. अनूताई, बेळगांव	२-०-०
,, आडिया त्रि. नरोत्तम, डहाणू	५-०-०
,, आणिक मेसर्स वा. एन्. व्ही. मद्रास	१२-०-०
,, आयर रा. सा. टी. एस्. रामचंद्र, वल्लीपलयम्	३-०-०
,, आरोलकर आत्माराम लाडोबा, विले-पारलें	१-४-०
,, आंजलेकर का. रा., मुंबई	१-०-०
,, उपलप एल्. पी., सोलापूर	३-०-०
,, उपासनी रा. वा., धुळें	१-०-०
,, एकबोटे सौ गिरजाबाई नवसरी	१-०-०
,, ओक दत्तात्रय सिताराम नाशिक	५-०-०
,, औटी मोहनिराज तात्याजी शिरडी	१-०-०
क	
,, कडेकर शंकर विनायक सोलापूर	१-०-०
,, करंजेकर सौ. बगबाई, पुणें	१-०-०
,, ,, कु. कमळाबाई, पुणें	०-८-०
,, करंडे भा. वि., मुंबई	३-०-०
,, करंदीकर रामकृष्ण ज. डहाणू	१०-०-०
,, कर्णिक ग. चि., कल्याण	५-०-०
,, ,, भा. चि. ,,	१-०-०
,, ,, राजाराम विनायक, ठाणें	१-०-०
,, वेंटक शामराव भास्कर, मुंबई	१-४-०
,, काजळे एन्. जी., हैद्राबाद	५-०-०
,, कानिटकर वासुदेव गोविंद नगर	४-०-०
,, ,, श्रीमती काशीबाई, पुणें	२-८-०
,, कारखानीस गोविंद शिवराम वांद्रे	०-४-०
,, ,, गणेश पांडुरंग, ठाणें	५-०-०
,, काळे सौ. लीलाबाई, बोरिवली	४-०-०
,, किराणे महादेव पुरुषोत्तम सातारा	५-०-०
,, कीर्तने म. दा., इंदूर	१०-०-०
,, कीर्तीकर गणपत आत्माराम खार	१-४-०
,, कुळकर्णी श्रीमती ताईबाई पुणें	१-०-०
,, कुळकर्णी शंकर बंडू, पुणें	१-०-०
,, ,, बाबाजी लक्ष्मण, शिरडी	०-८-०

श्री. कुंटे लक्ष्मण शिवराम, ठाणें १-०-०

,, केदारी ग. ना., कल्याण १-०-०

,, केसरकर वामन सांबा, बांद्रे ५-०-०

,, कोचकर शंकर बळवंत, ठाणे २-०-०

,, कोठारे जी. बी., इंदूर १०-०-०

,, कोनकर गणेश अनंत, वजिरिया ५-०-०

,, कोल्हाळ सुभद्राबाई, हैद्राबाद ५-०-०

ख

,, खवणेकर पां. वि., कुर्ले १-४-०

,, ,, धों. आ., मालवण २-०-०

,, खोपकर शंकर रावजी, अमरेळी ५-०-०

,, खंडकर कृ. रा., देवास १-०-०

ग

,, गडकरी अ. भास्कर. सनावद १-४-०

,, गव्हाणकर डॉ. रं. ना., वसई १०-०-०

,, गाडगीळ सौ. लक्ष्मीबाई साहेब, वहिनी सा. पुणें २१-१२-०

,, ,, गो. का. बॅरिस्टर १-४-०

,, गायधनी एस्. जी., भुसावळ १-०-०

,, गोळवणकर य. ज., वांद्रे २-०-०

,, गुंफेकर प्रल्हाद स. शिरडी. १-४-०

,, गोरक्षकर ताराबाई ना. सांताक्रुझ १-४-०

,, ,, सो. सुशिलाबाई व., ,, १-५-०

,, ,, कु. सदाशिव ,, १-४-०

,, सीमंतिनी व. ना., ,, १-४-०

,, गोविंदाप्पा सी. एस., ताडपत्री ५-०-०

घ

,, घट्टे जनाबाई सीताराम, सोलापूर २-०-०

,, घुले साधू गंहू, मांजरी १-०-०

,, घाटे डॉ. व. रा., जैतापूर १०-०-०

च

श्री. चेटी मिसेस डी. रामानुजम्, मद्रास ५-०-०

,, ,, एन्. व्ही. रामानुजम्, मद्रास १०-०-०

,, चोणकर लक्ष्मीबाई खंडेराव, बोरिवली. १-४-०

,, चौबळ गंगाधर वा., वांद्रे २-०-०

,, ,, एस्. एन्., खार ५-०-०

,, ,, रा. सि., शिकंदराबाद १०-०-०

ज

,, जगताप सयाजी गंगाराम, इंदूर १-०-०

,, जठार जानकीबाई, लेडी डॉक्टर, खंबालिया १०-०-०

,, जयकर एम्. एस्., ग्रँट रोड २-०-०

,, जांभळे गोपाळ प्रल्हाद, सातारा १-०-०

,, जुन्नरकर खंडेराव अनंत, बडोदे ६-०-०

,, जोशी आत्माराम नथोबा दादर १-०-०

,, ,, दादाजी गोपिनाथ, ,, ५-०-०

,, ,, मो. वि., उंबरगांव १-०-०

,, ,, श्री. प., दादर १-०-०

,, ,, गजानन देवनाथ, चिंचणी १-०-०

झ

,, झारी मे. अली उसमान म्हसवड २-०-०

ट

,, टना शेट गोवर्धन गिरधर डहाणू २१-०-०

,, टिकेकर दगडू भाऊ, मांजरी १-०-०

ड

,, डोळस आनंदराव परशराम कांदिवली २-४-०

ढ

,, ढवळीकर शंकर मोरेश्वर पुणें ५-०-०

त

,, तळपदे आनंदरावजी, वांद्रे १-०-०

,, ताडीवाला शेट दोराबजी डी., मुंबई १-४-०

,, तालचेरकर कृष्णाबाई विनायक इंदूर ५-०-०

,, तेंडले अनंत लाडू शेट सावंतवाडी १-४-०

,, तेंडुलकर डॉ. सु. शा. पुणें १-४-०

,, तेलंग सौ. शांताबाई दादाजी ठाणें १-४-०

द

,, दळवी ज. रा. वसई १-०-०

,, ,, सदाशिव भिकाजी, पार्ले २-०-०

,, दातार गोपाळ भास्कर, ठाणें १-०-०

,, ,, सौ. सुशीलाबाई गोपाळ, ठाणें १-०-०

,, दाभोळकर गोविंद ना. वांद्रे ५-०-०

,, दिक्षित दत्तात्रय स. वांद्रे १-०-०

,, दिघे श्री. गो. मुंबई ५-०-०

,, देव सौ. जानकीबाई बाळकृष्ण ठाणें ७-८-०

,, ,, रामचंद्र सिताराम, अंधेरी २-०-०

,, ,, विष्णु गोविंद, संगमनेर २-०-०

,, ,, सदाशिव विश्वनाथ, पौंड १-०-०

,, देखमुख द्वा. ह. डोळखांब २-८-०

,, देशपांडे पी. डी. भुसावळ १-०-०

,, देसाई हरी महादेव, दादर ०-४-०

,, ,, वासुदेव पुतळाजी, ठाणें १-०-०

ध

,, धुरंधर बाबुलजी कृ., सांताक्रूझ १-०-०

,, ,, सौ. नऊबाई शामराव, सांताक्रुझ १-४-०

न.

श्री. नाचणे शांताराम बळवंत, कुर्ले १-४-०

,, नाडकर्णी गोविंद विठ्ठल, मुंबई ५-०-०

,, सौ. सीताबाई रामचंद्र, पुणें २-०-०

,, नाडकर सौ. सोनीबाई ल., माहिम १-४-०

,, नार्वेकर सौ. श्रीमतीबाई, मुंबई १-४-०

प.

श्री. पदमानती टी. एल्., अनंतापूर ०-६-०

,, परदेशी डी. बी., पुणें १-४-०

,, परळकर बालकृष्ण पु., दादर १-०-०

,, परुळेकर एस्. जी., कमोद ३-०-०

,, पवार श्रीमंत महाराणी कृष्णाबाई मासाहेब, देवास २५-०-०

,, पंडित दत्तात्रय शिवराम, पुणे ५-०-०
,, पंथती के. ए., सांताक्रूस १-४-०
,, पाटणकर दत्तात्रय ना. वांद्रे, १-०-०
,, पाटकर दत्तात्रय विठ्ठल, ठाणें ५-०-०
,, पाटकर रा. क. अलीबाग १-४-०
,, ,, सौ. सीताबाई रा. १-४-०
,, पाटकर वा. ना. बडोदे ५-०-०
,, पालशेतकर वा. सी. दादर १-४-०
,, पावचकर कृष्णाजी लक्ष्मण, सोलापूर १-०-०
,, पितळे दत्तात्रय आनंदराव, मुंबई १-४-०
,, सौ. सुलोचनाबाई द. ,, ०-५-३
,, दिजय कुमार द. ,, ०-५-३
,, चि. सुनंदा द. ,, १-४-०
,, पुरंदरे र. भा. वांद्रे १-४-०
,, विठ्ठल रघुवीर ,, १-४-०
,, एम्. ए. चिंचणी १-०-०
,, प्रभु गो. सी. कर्जत १-४-०

फ.

श्री. फडणीस सौ. इंदिराबाई, बेळगांव ५-०-०
,, फाटक श्रीमती सरस्वतीबाई गणपतराव, ठाणें १-०-०

ब.

श्री. बेडेकर विश्वनाथपंत, ठाणे १-०-०
,, बेलेकर निवृत्ती नारायण, मांजरी १-०-०
,, ,, तुकाराम विठु, ,, १-०-०
,, बेंद्रे के. ए. डिकसाळ २-०-०
,, बोरकर चंद्राबाई, विलेपारलें ५-४०

भ.

श्री. भट डॉ. छोटालाल भुलाभाई मेमदाबाद ५-०-०
,, भावे विनायक दाजी, पुणें १-०-०
,, भिडे गोपाळ रघुनाथ, फलटण ५-०-०
,, भोईर सौ. गुलाबबाई केशव, ठाणें ०-५-३

म.

श्री. मल्लापूर एस्. बी. मुंबई १-०-०
,, महाजन एम्. जे. ,, ५-०-०
,, महाडिक सौ. कमळाबाई, महादेवपुरा १-४-०
,, मंत्री पांडुरंग जयराम, मुंबई २-८-०
,, बालकृष्ण जयराम, मुंबई २-०-०
,, कु. अरुण बाळकृष्ण ,, १-०-०
,, सौ. सीताबाई हरिश्चंद्र ,, १-०-०
,, विमल हरिश्चंद्र ,, १-०-०
,, वासुदेव केशव, सातारा ५-०-०
,, मानकर बालकृष्ण माधवराव व श्री सोनाबाई जयकर, वांद्रे ६-०-०
,, ,, व्ही. के. पुणें ५-०-०
,, मांजरेकर श्रीधर लक्ष्मण, परळ १-४-०
,, मुजुमदार बळवंत र. नाशिक १-०-०
,, मुदालियार सरदार एस्. सी. पुणें २-०-०
,, ,, पी. व्ही. सुब्रह्मण्य, मद्रास १-०-०
,, मुळें गोविंद अमृत, मु. माहिम १-४-०
,, मेहेंदळे हरिहर केशव, पुणें ०-८-०
,, ,, कु. इंदुताई ,, ०-८-०
,, मोडक गो. वि. दादर १-०-०
,, मोहिले मुकुंदराव माधवराव, वांद्रे २-४-०
,, मोहिले बा. आ. पालघर १-०-०

य

श्री. येरवडेकर सौ. रमाबाई नरहर, दादर १-०-०

र

,, रत्नपारखी धों. म. होशंगाबाद ५-०-०
,, रंगराव श्री. सी. मद्रास २-०-०
,, राजे गोपाळ रघुनाथ, कल्याण १-०-०
,, ,, शांताबाई शांताराम, ,, १-०-०
,, ,, द्वा. ना. लोणावळे ५-०-०
,, राणे चिनूबाई ग. खार १-०-०
,, ,, सौ. प्रेमलाबाई खंडेराव, ,, १-४-०
,, रांगणेकर पार्वतीबाई भा. माटुंगा २-८-०
,, ,, शंकर भास्कर ,, २-८-०
,, राममारुती संस्थान, कल्याण ५-०-०
,, रासने बाळाजी गोविंद, नगर १-५-३
,, ,, सावळाराम नामदेव, ,, ५-०-०
,, रुईकर वामन नरहर, ठाणें ५-०-०
,, ,, उमाबाई माधवराव, ,, २-०-०
,, रेगे रघुनाथ दत्तात्रय, कुडाळ ३-०-०
,, रेगे गणेश केशव, भावपुरा २-०-०

ल

श्री. लिंगम् टी. एस. पोर्टब्लेअर ५-०-०

व

श्री वर्दभ गमा आपाजी शेट, कुडाळ ५-४-०
,, वाघ दत्तात्रय अनंत व सौ. अवडाबाई भिकाजी सामंत, वसई २-०-०
,, वाड गोविंद विनायक, भुसावळ ११-०-०
,, वालावलकर सीताबाई राजाराम, दादर १-०-०
,, वेंकटराव मी. वाय, निडाडवर्ले २-०-०
,, वैद्य विनायक आपाजी, अंधेरी १-४-०
,, ,, साइनाथ विनायक, ,, ०-८-०
,, ,, अनंत, ,, ०-८-०
,, ,, कृष्णाजी प्रभाकर, कल्याण १-०-०
,, ,, श्री. मनोरमाबाई प्रभाकर,,, १-०-०
,, ,, भाऊ आबाजी, दादर ५-०-०
,, व्यवहारकर श्री रतीकांत C/o आर. ए., दादर १-४-०

श

श्री. शिरोडकर सा. आ., कुर्ले १-४-०
,, ,, आ. सा., ,, १-४-०
,, ,, श्री. आ., ,, १-४-०
,, ,, श्री. रा., ,, १-४-०
,, ,, सौ. राधाबाई सा., ,, १-४-०
,, ,, वा. सा., ,, १-४-०
,, ,, सौ. इंदिराबाई रा., ,, १-४-०
,, श्रीमंत वहिनीसाहेब, इचलकरंजी २-०-०

स

श्री. सरस्वतीदेवी एल्., अनंतापूर ०-६-०
,, साखळकर वि. भा., पुणें १-४-०
,, ,, भा. वि., रावळगांव १-४-०
,, सातघरे चिंतामण रा., वांद्रे १-४-०
,, सावे सौ. अन्नपूर्णाबाई केशव, मुंबई १-४-०
,, सांबारे दाजी विठ्ठल, विले-पार्ले ५-०-०
,, सामंत वासुदेव सिताराम, मालवण १-४-०
,, ,, सौ. यमुनाबाई स., शिलोत्तर २-०-०
,, ,, सौ. सीताबाई रामचंद्र, वांद्रे ५-०-०

,, सावे मोरेश्वर नारायण, मुंबई ५-०-०
,, ,, डॉ. के. व्ही., मुंबई १०-०-०
,, सावंत नागेश आ., ,, ५-०-०
,, ,, सौ. इंदिराबाई नागेश, ,, १-४-०
,, सिरसाट आत्माराम बा., वांद्रे २-०-०
,, सुगवेकर गंगाधर मो., कुर्ले २-०-०
,, सुर्वे सौ. इंदिराबाई, सावंतवाडी ५-०-०
,, सोनटक्के लक्ष्मण बा., मुंबई ०-४-०
,, स्वार बी. व्ही., मुंबई १-०-०

ह

श्री. हजारे ज. स., ठाणें १-४-०

६३८-९-०

बा. वि. देव

डिसेंबर १९३८ मध्यें खालील गृहस्थांनीं शिर्डीला भेट दिली

श्री. एस्. एच. इंगळे
,, डी. ए. बाणे
,, जी. आर. प्रधान
,, आर. जी. प्रधान
,, डी. एम. कंचाडकर
,, शोच
,, वामन हिराजी गावंड
,, बलिराम अनाजी भोईरे
,, नामदेव देवजी पाटील
,, यशवंत लक्ष्मण ठाकुर
,, दीनकरराव नथोपंत दवे
,, मुसाभाई फत्तुभाई फकीर
,, गजानन शिवराम पाटणकर
,, त्रिंबक विश्वनाथ खडेकर
,, डॉ. जी. बी. शहाणे
,, जनार्दन आ. देसाई
,, घन:शाम शिवराम पोतदार
,, विनायक अप्पाजी वैद्य
,, दत्ताराम आनंदराव पितळे
,, नारायणराव रघुनाथराव बेहरे
,, रा. ब. मोरेश्वर विश्वनाथ प्रधान
,, वसंतराव गोरक्षकर
,, चिंतामणी मो. प्रधान
,, सुंदरराव दि. नवलकर
,, सौ. शांताबाई सुं. नवलकर
,, दत्तात्रय गणेश ठोसर
,, रतिलाल करानदास नाल्वाला
,, बाबुराव बसाळे
,, गोविंद मोगलकर
,, गो. का. उर्फ अप्पासाहेब गाडगीळ
,, सौ. वहिनीसाहेब गाडगीळ
,, रामचंद्र हरिभाऊ चौबळ
,, शंकर हरिभाऊ चौबळ
,, प्रो. पुरुषोत्तम गणेश दाणी
,, भालचंद्र केशवराव कुळकर्णी
,, वामन आत्माराम गुप्ते
,, जनार्दन गापाळे देशपांडे

माहे डिसेंबर १९३८ चे शिर्डीवृत्त

श्री. मुसाभाई फत्तु, ओतुर, जि. पुणें, यांनीं कापड, वार २ (शर्टींग) पिवळ्य रंगाचे श्रीस अर्पण केले. ता. २१।१२।३८

श्री. रतिलाल करानदास नालवाला, भुलेश्वर (मुंबई) यानीं गलेफ (रंग गुलाबी) (वायाळ) श्रीस अर्पण केला. ता. २९।१२।३८

श्री. बाबुराव भसाळे, सुपें, (पुणें) यानीं जरीकाठी उपरणें श्रीस अर्पण केलें. ता. २१।१२।३८

श्री. गोविंद मोगलकर, पुणें, एक समई श्रीस अर्पण. ता. २९।१२।३९

श्री. ग. शि. पाटणकर, सबरजिष्टर, बारामती, रेशमी हार श्रीस अर्पण. ता. २१।१२।३९

श्री. प्रल्हाद सदाशिव गुंफेकर, तलाटी, शिर्डी यानीं, श्रीमंदिरांत श्रीसत्यनारायण पूजा केली. २५।३० मंडळीस लाडू भोजन दिलें. व श्रीस अभिषेक नैवेद्य केला. ता. ५।१२।३९

श्री. गोविंदराव मोंगलकर, पुणें, यांनीं श्रीस नैवेद्य अभिषेक केला व अवघ्या मंड ळीस श्रीसत्यनारायणाच्या प्रसादाचे भोजन दिलें. सुमारें ५० पान जेवलें.

श्रीदत्तजयंती उत्सव ता. ६।१२।३८ रोजीं निंबवृक्षाखालींल पादुका जवळ श्री. सगुणराव नाईक, शिर्डी, यानीं थाटांत केला. श्री. बापाजी रत्नपारखी शिर्डी यानीं श्रीदत्त न्माचे कीर्तन केलें. दुसरें भंडारा भोजन, कढी, भात, गुळशिरा याचें झाले, सुम दोन अडीचशें पान जेवलें.

श्री. अप्पाबुवा सुतार यानीं ता. ३।१२।३८ मार्गशिर्ष शु. ११ निमित्त संस्थान गवई रजेवर गेल्यामुळें त्यांचे सांगणेंवरून श्रीमंदिरांत कीर्तन केलें. संस्थान गवईबुवा यांचें मार्गशिर्ष व. ११ ता. १७।१२।३९ रोजीं कीर्तन झालें. दुसरें श्रीनरसिंहसरस्वती पुण्य-तिथी निमित्त ता. २६।१२।३९ रोजीं झालें.

नाताळची सुटी असल्यानें पुष्कळ मंडळी श्रीचें दर्शन घेऊन गेली.

शिर्डीची हवापाणी उत्तम आहे.

क. से. श्रु, हो. हे. वि.

आपला नम्र सेवक

विठ्ठल म. मराठे

जानेवारी १९३९ मध्ये खालील गृहस्थांनीं शिर्डीला भेट दिली

श्री. रा. न. माधवराव बापूराव किनखेडे.
,, सौ. भागिरथीबाई बा. किनखेडे.
,, रा. ब. भाऊसाहेब धुमाळ
,, कोंडाजी तान्हाजी वाघ
,, गोपाळ सदाशिव खांडेकर
,, रामराव विश्वनाथ प्रधान
,, गणपतराव बापूजी वेलणकर
,, दत्तात्रय सिताराम ओक
,, भोलानाथ सुं. नवलकर
,, ए. एस्. गोपाळकृष्णम्
,, पी. व्ही. कर्णिक
, बी. एन. केळकर
, वासुदेव रघुनाथ तळवलकर डॉक्टर सौ. गोविंदराव बाळकराम मानकर
श्री. ना. ऊर्फ नानासाहेब खारकर
,, भीकुसा यमासा क्षत्रिय तर्फे रावजीसा
,, एस्. हणमंतराव
,, एस्. व्यंकटररनम्
,, दिनसा सराफ पारसी
,, मेहेराफखान साहेब (नानावलीचे चिरंचिव)
,, रा. ब. भाऊसाहेब धुमाळ
,, दत्तात्रय नारायण पाटणकर
,, सौ. प्रभावतीबाई पाटणकर
कु. लिलावतीबाई पाटणकर
,, नारायणराव नाखवा
,, अनंत दाजी चिदंबर
,, भगवानराव भिंगारकर
,, डब्लु. व्ही.
,, गट्टुलाल धरमदास

माहे जानेवारी १९३९ चे शिर्डीवृत्त

१ सं. गवईबुवांची कीर्तनें तीन झाली. एक ता. २।१।३९ पौ. शु. ११ दुसरे ता. १६।१।३९ पौ. व. ११ रोजीं झाले. या कीर्तनास संस्थानचे चिटणीस श्रीमंत नानासाहेब खारकर हे हजर होते. तिसरे कीर्तन ता. ३१।१।९ मा. शु. ११ निमित्त झाले.

२ श्री. एस. हणमंतराव व श्री. व्यंकटरत्नम् मच्छलीपट्टण, बरोबर बायका मुलासह नऊ मंडळी होती. यानी पन्नाससाठ मंडळीस व संस्थानच्या सर्व नोकर सेवेकऱ्यास गांवांतील ब्राह्मणास पांढरीपोळी, वरणभात, भाजीचे एक दिवस भोजन दिले. ता. २०।१।३९ दोनचार दिवस येथें राहून मंडळी परत आपले गांवीं गेली.

३ श्री. नानासाहेब खारकर चिटणीस (श्री साई बाबांस शिर्डी) यानी ता. १७ १।३९ रोजीं श्रीस १। शिऱ्याचा नैवेद्य दाखवून अवघ्या मंडळीस वाटला.

४ श्री. रा. ब. भाऊसाहेब धुमाळ दोन वेळां येऊन श्रीचे दर्शन घेऊन गेले.

५ श्री. रा. ब. भाऊसाहेब धुमाळ नाशिक यांचे कडील सर्व लहान थोर मंडळी ता. २० । १ । रोजीं येऊन दोन दिवस राहून परत गेली.

६ शिर्डी येथील हवा पाणी उत्तम आहे. आतां थंडी कमी होत चालली आहे.

(श्री. ल. दा. वा. चि. वाचनालयास या महिन्यांत खालील गृहस्थांनीं भेटी देऊन) खालीलप्रमाणें अभिप्राय दिलें.

ता. १४।१।३९ श्रीसाईबाबांची लायब्ररी पाहिली, व्यवस्था उत्तम आहे. उद्योग स्तुत्य आहे. आठ आणे मदत म्हणून देत आहे. कळावे.

सही डॉ. वासुदेव रघुनाथ तळवलकर एल. एम. एस्

ता. १९।१।३९ चा शेरा श्री. एस. व्यंकटरत्नम् मच्छलीपट्टण जि. कृष्णा यांचा आहे. इंग्रजीत आहे. मागावून नकल करवून पाठविण्याचे करूं. त्याचप्रमाणें श्री. एस. हणमंतराव यांचाही शेरा इंग्रजीतच आहे तोही मागाहून पाठवूं.

ता. २८।१।३९ शिर्डी श्रीसाईनाथ संस्थेतर्फे चालविलेले वाचनालय पाहिले, येथील पुस्तकें भक्तिमार्ग दर्शक असून बोधपर आहेत. श्री. विठ्ठलराव यांनी व्यवस्था उत्तम ठेविली आहे. येथें आमचे ५।६ दिवस फार आनंदांत गेले. संस्थानचा मंडळी

फार प्रेमळ आहेत, संस्थानचा कार्यक्रम नियमितपणें चाललेला पाहून मनास समाधान वाटलें.

सही दत्तात्रय नारायण पाटणकर.
वांद्रे (मुंबई)
आपला नम्र
विठ्ठलराव

माहे मार्च सन १९३९ चे शिर्डीवृत्त

श्री. काशिबाई शं. बोरावके हस्ते जोशीमास्तर
,, राम जगन्नाथ मानकर
,, रामराव महादजी शिंदे पवार
,, विनायक गो. हाटे तर्फे माधवराव दे.
,, एम. नारायण थंपी
,, भारत भानू
,, व्ही. सुंदरराव
,, बा. रा. गोडबोले
,, नटेश
,, नागेश आत्माराम सावंत
,, शिदू पेमा गवळी
,, शंकर हिरामण महाजन
,, डॉ. बेलरामजीबाई कुंवरबाई
,, होरमसजी
,, दिगंबर लक्ष्मण जाखडी
,, बापूराव भाटे
,, ताराबाई चित्रभुज
,, मा. वि. सहस्रबुद्धे
,, दत्तोबा देशपांडे
,, गिरिराव देशपांडे
,, साकोरीकर बाई
,, रामभाऊ तलाठी
,, नागो चिंधाबुवा
,,
,, मोतीभाऊ सरूपचंद
,, बिडकर पाटील
,, डॉ. बी. बी. गाडगीळ
,, सोली पारसी

माहे फेब्रुवारी १९३९ चे शिर्डीवृत्त

१ संस्थान गवईबुवांची या महिन्यांत चार किर्तनें झालीं. ता. ५।२।३९ मा. व. १ श्रीपादवल्लभ पु. निमित्त दुसरे श्रीरामदास पु. (दासनवमी) ता. १२।२।३९ मा. व. ९ तिसरे. मा. व. ११ निमित्त ता. १५।२।३९ झाले. चौथें महाशिवरात्र ता. १७।२।३९ शुक्रवार रोजीं झालें.

२ ता. १७।२।३९ शुक्रवार रोजीं श्रीस खालील प्रमाणें मंडळींचे अभिषेक झाले. श्री. नानासाहेब खारकर. श्री. सा. सं. चि. ठाणे श्री. वा. शि. पालशेतकर. डॉ. छोटालाल भट दोन अभिषेक (एक श्रीमंदिरांत) व श्रीद्वारकामाईत. तीन अभिषेक दुधाचे श्री. अनंत धोंडदेव खानोलकर. श्री. दादाजी लक्ष्मण सामंत. श्री. सौ. सीताबाई रा. खानोलकर पैकीं वरील दोन अभिषेक श्री. नानासाहेब खारकर यांचें पत्रावरून व दुसरे ५ पांच अभिषेक श्री. रामभाऊ सामंत यांचें पत्रावरून करणेंत आले.

३ महाशिवरात्रनिमित्त श्रीस ता. १७।२।३९ रोजीं सं. तर्फे अभिषेक मंगल स्नान, रात्रौ पालखीची मिरवणूक व नंतर हरीकीर्तन याप्रमाणें कार्यक्रम उत्तम तऱ्हेनें झाला.

४ श्री. नटेश कंची (मद्रास) यानी ता. ७।२।३९ रोजीं श्रीस नैवेद्य ब्राह्मण सुवासिन भोजन सर्व संस्थानचे सेवेकरी नोकर मंडळीस पांढरी पोळी, वरणभाताचे भोजन दिले ३०।३५ पान झाले.

५ श्री. नागेश आत्माराम सावंत पो. स. मुंबई यानीं ता. ७।२।३९ रोजीं श्रीस नैवेद्य ब्राह्मण सुवासिन व सर्वत्र नोकर सेवेकऱ्यास पांढरी पोळीवरणभाताचे भोजन दिले. पान सुमारे ४०।५० झालें होते.

६ ता. २६।२।३९ रविवार रोजीं श्री. टी. बटनगीरेड्डी अनंतापूर (मद्रास) यांचा श्रीस अभिषेक संस्थानचें चिटणीस साहेब यांचे पत्रावरून करणेंत आले.

७ शिर्डी येथील हवापाणी उत्तम आहे.

आपला नम्र.

विठ्ठलराव मराठे

माहे मार्च १९३९ चे शिर्डीवृत्त

सौ. पार्वतीबाई शंकर गंगाधर गायधनी नाशिक यांचेकडून श्रीस अर्पण वस्तुची याद पितळी ताटल्या ८, सतरंजी १, कंदील (साधा) १, वाती (कंदीलाच्या) बंडल ३ याप्रमाणें वस्तु आल्या. ता. १।३।३९ श्री. गं. भा. यमुनाबाई विनायक रामचंद्र गरगे नाशीक यांचेकडून ताटें पितळी ४ आली. ता. १।३।३९

श्रीरामनवमी उत्सवांत श्रीस अर्पण वस्तु आल्या त्या रेशमी लाल कद रुईफुल, किनार, श्री. एकनाथ प्रल्हाद सुगावकर सोलापूर, सुती (साधे) उपरणें, श्री. रामचंद्र श्रीनिवास जोशी. (येवला स्टेशन). शाल (हिरवी) श्री. केशव भगवंत गव्हाण कर मुंबई. पितळी (टांगणेची) घंटा श्री. कृष्णाजी हरिभाऊ कोकाटे पुणें. २॥ अडीचवार (शिल्क) कापड श्री. विठोबा लक्ष्मण चव्हाण मुंबई. जरीचे उपरणें श्री. विष्णू हरिभाऊ कोकाटे पुणें. घंटा (टांगणेची लहान) श्री महादू आवडाजी आहेर. का न्हे (पोखरी). घंटा मोठी ४५ शेराची श्री. तुकाराम शंकर उंडे पाथरेकर. हिरवा गलेफ श्री वजिरभाई शिर्डी. (तापता) फुलवरारंग (नारंगी) गलेफ श्री. रोहिला ९।० बापूराव बोरावके बागशिर्डी. (तापता) रंग नारंगी (गहिरा) श्री मुलतानशेट मारवाडी शिर्डी. गलेफ गुलाबी (तापता) श्री. निंबाडेरा पापाभाई शिर्डी. गलेफ (हिरता) तांबड्या काठाचा श्री. निंबाडेरा गणपत लव्हार शिर्डी.

श्रीचे चरणीं खालींल मंडळीनीं अभिषेक केले.

श्री, नानासाहेब गायधनी, नाशिक. श्री. एच. बेरामजी, मुंबई.

श्री. बाई कुवरबाई, मुंबई. श्री. एम्. व्ही. मुदलीयार, त्रिचनापल्ली (मद्रास)

श्री. वसंतराव, (रंगून) श्री. पाटणकर, विटे.

येणेंप्रमाणें भक्तांनीं अभिषेक केले.

आपला नम्र

विठ्ठलराव मराठे

श्री साईबाबा शिर्डी संस्थान

कमिटी

१ ह. भ. प. गणेश दत्तात्रय सहस्रबुद्धे ऊर्फ दासगणु महाराज
पुणें शनवार ६३५. (अध्यक्ष)

२ रा. ब. सखाराम बळवंत धुमाळ वकील, नाशिक.
विश्वस्त (ट्रस्टी)

३ रा. ब. मोरेश्वर विश्वनाथ प्रधान साई प्रधानबाग. सांताक्रुझ.
विश्वस्त (ट्रस्टी)

४ रा. रा. तात्या गणपत पाटील कोते मु. शिरडी.
विश्वस्त (ट्रस्टी)

५ रा. रा. बाळकृष्ण विश्वनाथ देव, स्टेशनरोड ठाणे.
विश्वस्त (ट्रस्टी)

६ रा. रा. वसंतराव नारायण गोरक्षकर सांताक्रुझ.
पाटील वकिलांचा बंगला.
(ट्रस्टी)

७ श्रीमंत केशवराव गोपाळराव बुटी, सिताबरडी, नागपूर.

८ रा. रा. गोविंद काशिनाथ गाडगीळ बॅरिस्टर, सदाशिव पेठ पुणें.

९ रा. सा. यशवंत जनार्दन गाळवणकर बांगडीवाला चाळ, टर्नररोड वांद्रे.

१० रा. रा. माधवराव बळवंत देशपांडे मु. शिरडी

११ रा. रा. रामचंद्र रामकृष्ण सामंत ४५ टर्नररोड, वांद्रे.
(खजिनदार)

१२ रा. श्री. ना. खारकर ऑ. चिटणीस, ३७ चराई रोड, ठाणे.

१३ रा. रा. रामचंद्र वासुदेव चैसास, लो. टिळक ज्यु. ट्रस्ट बि. नं. २
गोखलेरोड दादर. (दु. ख. व साईलीला संपादक)

१४ रा. रा. रघुवीर भास्कर पुरंदरे पेरी रोड, वांद्रे. (दु. ख.)

१५ महादेव विष्णू सहस्रबुद्धे, फलटणशुगर वर्कस लिमिटेड, सांखरवाडी,
जि. सातारा.

श्री साईबाबा महाराज

श्री साईबाबा शिरडी संस्थानचा शके १८५८ जे. शु॥ १२ ते शके १८५८ फा. व. ४ ता. १-६-१६ ते ३१-३-१७ जमाखर्चाचा तक्ता

क्रमांक	जमा	रु. आ. पै	रु. आ. पै	रु. आ. पै
	श्री शिल्लक शके १८५८ वैशाख अखेर			
	बँक चालू खाती	९१ १४ ८		
	,, ,, सेव्हिंग बँक	१५ १५ ०		
	कै. तर्खड यांनी खजीनदार यांचकडे ठेवलेली	२८१० १ १०		
	कै. तर्खड आजी खजीनदार			
	,, ,, खजिन्यातील लागणात	३२८१ १५ ०		
	श्री. बाळा गुरव यांचकडे शिरडी येथे	२ १० ६		५३०२ १ ०
				६५३५७ १ ०
१	सिक्युरिटीज			
२	श्री. कायमनिधी		१०६० १ १	
३	,, बाबा पेटी डाग		६२६ ६ १	
४	,, मठ संबळ कॉपी		१०५ ० ०	
५	,, द. रखमाई पेटी डाग		७८ ३ ३	
६	,, कोठी, मालिक कॉपी, व शके १८५८ पुण्यतिथी शिल्लक		४३६ १० ०	
७	,, भक्तांचे धर्मकृत्य		३३१ ११ ०	
८	,, गोग्रास		१ ४ ०	
९	,, कापड विक्री		१०१ ८ ६	
१०	,, सामान विक्री		११ २ ०	
११	,, साईलीला कॉपी		११४ १२ ०	
१२	,, पर भाडे		३१ १२ ०	
१३	,, समाधंडप निधी		५१ ३ ०	
१४	,, साई सच्चरित्र विक्री		५१ ८ ०	
१५	,, शिर्डीचे साईबाबा विक्री		३० ० ०	
१६	,, किर्तनाख्यान विक्री		० ६ ०	
१७	,, सगुणोपासना विक्री		१० १२ ०	
१८	,, दयाल जमा		० १५ ०	
१९	,, पुण्यतिथीमा (तसलमात)		१ ४ १	२९१३ १० ०
				४३४५३ १३ ०

क्रमांक	खर्च	रु. आ. पै	रु. आ. पै	रु. आ. पै
१	श्री. पूजा		८९ १२ ०	
२	,, नैवेद्य		१५३ ८ ०	
३	,, रोषणाई		१६० ११ ०	
४	,, ठेका		१११ १२ ६	
५	,, पगार		१०३७ ८ ०	
६	,, धर्मादाय		५ १० ९	
७	,, भक्तांचे धर्मकृत्य		१११ ४ ३	
८	,, गोकुळ अष्टमी		३५ ४ ०	
९	,, दक्षिणा		३०५ ० ०	
१०	,, बिरसेट		२० ११ ३	
११	,, टपाल खर्च		४२ १४ ६	
१२	,, इमारत दुरुस्ती		६५ ४ ६	
१३	,, सांजाई		१४७ ५ ६	
१४	,, धुनी		३५ ४ ६	
१५	,, गोग्रास		० १० ६	
१६	,, शिरा		५१ १३ ३	
१७	,, लड्डू		२० ११ ९	
१८	,, ऑफिस खर्च		६४ १ ९	
१९	,, स्टेशनरी		५ ७ ०	
२०	,, चेजारणी		१० ० ०	
२१	,, साईलीला		२१२ ६ ०	
२२	,, समामंडप		१२५ ८ ०	
२३	,, रामनवमी (तसलमात) १८'		४३ ० ०	
२४	,, इस्टेट खरेदी (जमिनी)		१७१० ० ०	
२५	,, पालखी दुरुस्ती		८५ ० ०	
२६	,, प्रवास खर्च		९३ ७ ६	
२७	,, बाळा गवळी याला मजकूर उद्धरल		१२० ० ०	
२८	,, कै. आण्णा चिंचणकर ट्रस्टडील दत्त शसनवार परत संस्थान कमिटीचा ठराव नं. १' ता. २८-१०-१६ प्रमाणे		११५४ १० ६	
				६१२९ ११ ०

पुढे चालू.

श्री साईबाबा शिरडी संस्थानचा शके १८५८ ता. १-६-३६ ते ३१-३-३७ पर्यंतचा जमाखर्चाचा नक्शा

	जमा	रु. आ. पै	रु. आ. पै	रु. आ. पै
	मागील पानावरून चालू			४३४९३ १२ ०
२०	श्री गोकुळअष्टमी [तसलमात]		१ ८ ६	
२१	,, व्याज		१७८६ ७ ०	
२२ २३	,, कै. आण्णा चिंचणकर मिळकतीचे उत्पन्नांतील ३/४ हिश्यापैकी		९६० ० ०	
२४	,, रा. सा. यशवंतराव गाळवणकर यांची जमिन खरेदीकरितां देणगी		७५० ० ०	
	,, आचाई		६२ १२ ०	
२५	,, शिरा		३५ ० ०	
२६	,, लाडू		१० ० ०	
२७	,, घोडा		३ २ ०	
२८	,, बाळा गुरवकडील तसलमत		११ ० ०	
२९	,, कै. आण्णा चिंचणकर ट्रस्ट खाते जमा हिशेबी चुकते		१२९४ १० ६	४९१४ ८ ०
	तपशीलवार:— १२१-१०-६ कर्ज रकम ३१०० पैकी तुटल येणे ८१०-४-० कर्ज रकम ३१०० वरील एकंदर व्याज दरसाल दर शेकडा ६-०-० प्रमाणे ७५२-१२-० उसनवार रकम पैकी १५३९-११-६ राहिलेली येणे रकम संस्थान कमिटीचा ठराव नं. ३९ क ता. २८-१०-३६ प्रमाणे बहुमताने १२९४-१०-६			
			एकूण रुपये	४८४०८ ४ ०

खर्च	रु. आ. पै	रु. आ. पै	रु. आ. पै
मागील पानावरून ओढली ती			६१३९ ११ ०
श्री इनव्हेस्टमेंटस	दर्शनी किंमत		
मराठा प्राव्हिडंट फंड २ शेअर्स	१०० ० ०	० ० ०	
मागील स्टॉक सर्टिफिकेट नं. B-८३५ चे ऐवजी इं. बँक सेफ कस्टडी रिसीट ३½% लोनची नं. १७/१६३	३११०० ० ०	१५७१८ १ २	
नं. १३/१८१२	२१००० ० ०	१८४८९ १५ ०	
नं. १४/१२२	३०० ० ०	२५३ २ ०	
नं. १४/५३८	१००० ० ०	८९६ ६ १०	३५३५७ ९ ०
श्री शिल्लक साल अखेर इं. बँक चालू खाते		१०९६ १५ ५	
सेव्हींग बँक		४५९ १४ ०	
कि. तर्फे माजी खजीनदार यांजकडे निघणारी		२८१० १ १०	
कि. तर्फे माजी खजिनदार यांजकडील तसलमात		२२८१ १५ ०	
श्री. सामंत खजिनदार यांचे हाती		२५० ११ ६	
श्री. खारकर चिटणीस यांचे हाती		१० ८ ०	
श्री. बाळा गुरव शिरडी यांचे हाती		० १२ ३	६९११ ० ०
		एकूण रुपये	४८४०८ ४ ०

मी वरील जमाखर्चाचा आढावा हिशेबावरून तपासला आहे व तो बरोबर आहे. मला जी जी माहिती पाहिजे होती ती ती मला मिळाली आहे. आढाव्यांत दर्शविलेले सरकारी रोखे दर्शनी रुपये किंमत ५१४०० (एकावन हजार चारशेचे) ईंपीरिअल बँक ऑफ इंडियाच्या सेफ कस्टडी रिसिटांवरून तपासले आहेत. मी मराठा प्रॉव्हिडंट फंडाचे प्रत्येकी पन्नास रुपये किंमतीचे दोन शेअर्स पाहिले आहेत.

मुंबई, तारीख १५ जानेवारी १९३९.

सही. (Sd) J. K. Parulkar,
Certified Auditor
(Hon. Auditor)

S. N. Kharkar,
Hon. secy. Shirdi Sansthan
of Shri Sai Baba
12-10-37.

M. V. Deo
15-10-37
Trustee

Ramchandra R. Samant
Hon. Treasurer
Shirdi
Sansthan of Shri Sai Baba
12-10-37

PERSONAL LIBRARY OF SHRI C.B. SATPATHY
1463|57

...कीस तयार पुस्तकें. पोस्टेज व व्ही. पी. खर्च अलाहिदा पडेल!

	रु. आ. पै.
कापडी बांधणीचीं:—	
श्रीसाईलीला मासिक, वर्ष १ ते ७ प्रत्येक वर्षास	३—४—०
श्रीसाईलीला मासिक, वर्ष ८ ते १३ प्रत्येक वर्षास	१—१२—०
श्रीसाईसच्चरित, कै. आण्णासाहेब दाभोळकरकृत	३—८—०
श्रीकेकावली, यशोदा पांडुरंगी टीकेसहित कागदी बांधणीची	२—०—०
भक्तिलीलामृत पोथी श्री. ह. भ. प. दासगणूकृत.	
शिरडीचे श्रीसाईबाबांची ओळख व भक्तांचे अनुभव	
,, श्री. बी. व्ही. एन. स्वामीकृत. (इंग्रजी)	०—६—०
श्रीसाईबाबा ऑफ शिरडी, रा. ब. प्रधानकृत (इंग्रजी)	१—०—०
,, श्री बा. वि. देवकृत कागदी बांधणीचीं:—	
श्रीसाईबाबा पुण्यतिथि कीर्तनाख्यान	०—२—०
श्रीसाई दत्तजन्म कीर्तनाख्यान	०—२—०
कै. श्री. नानासाहेब चांदोरकर आख्यान	०—२—०
श्रीद्वारकामाई संशोधन अंक	०—४—०
श्रीसाईकाला कीर्तनाख्यान	०—४—०
इतर पुस्तकें:—	
श्रीसाईलीला, सुटे अंक, जुने व नवे, प्रत्येक अंकास	०—४—०
कै. श्री. हरी सीताराम दीक्षित चरित्र अंक	०—८—०
कै. श्री. म्हाळसापती चरित्र अंक	०—४—०
श्रीसद्गुरुसाईगुणोपासना	०—२—०
गाईड टु शिरडी, (इंग्रजी)	०—२—०
भक्तांचे अनुभव—रा. सा. पपय्या चेटीकृत (तेलगू भाषेंत)	०—८—०
श्रीसाईबाबांचा फोटो, कॅबिनेट साईज	०—८—०
,, कार्ड साईज.	०—२—०
,, लहान कार्ड साईज.	०—४—०
,, लॉकेट साईज.	०—१—०
,, मोठे एनलार्जमेंट, [११ × ८]	४—०—०

वरील पुस्तकें खालील पत्यावर मिळतील:—

रा. रा. रा. वा. घैसास, एडिटर, साईलीला, दादर— मुंबई नं. १४

रा. रा. रामचंद्र रामकृष्ण सामंत, ४५ टर्नररोड, वांद्रें, मुंबई नं. २०

रा. रा. श्रीधर नारायण खारकर, ३७ चरईरोड, ठाणें.

रा. रा. बाळा पिलाजी गुरव, मु. शिरडी, पो. राहता, जि. नगर.

श्रीसाईबाबांचे तीन रंगांतील चित्र (१०×१२ ") ०—३—०

रा. रा. दा. वि. सांबारे, वर्तकवाडी, तेजपाळरोड, विलें पार्ले यांचेकडे मिळेल

रा. रा. वामनराव प्राणगोविंद पटेल, हेडमास्तर, उमरेठ एज्युकेशन सोसायटीचे स्कुल, उमरेठ, जि. कयरा (गुरुस्मृती नांवाचे श्रीसाई-बाबाविषयीं गुजराथी पुस्तक.)

दक्षिणा प्राइझ कमिटीनें बक्षिस दिलेला व केसरी, चित्रमयजगत्, ज्ञानप्रकाश, विविधज्ञानविस्तार, व रत्नाकर वगैरे वृत्तपत्रें व मासिकांनी उत्कृष्ट अभिप्राय दिलेला असा संतकवि ह. भ. प. श्री दासगणूमहाराज यांनी नवीन रचिलेला व प्रोफेसर श्री. नी. चापेकर, M. A. LL. B. यांनी प्रस्तावना लिहिलेला नवीन ग्रंथ

"श्री पासष्टी–भावार्थ–दीपिका"

हा नरेंद्र बुक डेपो, दादर, मुंबई येथें मिळेल.

कापडी प्रत १० आणे. साधी प्रत ८ आणे.

छातीचे विकारांवर
सांडू ब्रदर्स यांचे

हार्टिना

Regd.
(HEARTINA)

HEARTINA

Excellent Heart Tonic

छातींत कळा येणें, सुई टोंचल्यासारखें वाटणें, छातींत घबराट होणें, फुप्फुस विकार, High Blood Pressure इत्यादि विकारांवर रामबाण.

बा. किं. रु. ३ (ट. ख. नि.)

सविस्तर माहिती साठीं लिहा:—

द. कृ. सांडू ब्रदर्स,

आर्यौषधि कारखाना.

चेंबूर–मुंबई.

सूचना:—कोणास जाहिराती देणें असल्यास खालील पत्त्यावर पत्रव्यवहार करावा.

श्रीधर नारायण खारकर
२७, चरई रोड, ठाणें.

रामचंद्र वासुदेव घैसास
लो. टिळक ज्युबिली ट्रस्ट बिल्डिंग
नं. २, गोखले रोड नार्थ, दादर.

Printed at Calendar Press, Dadar and Published by R. V. Ghaisas—Lokamanya Tilak Jubilee Trust Bldg. No. 2